

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΕΤΟΣ Γ. ΑΡΙΘ. 128

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΕΛΦΕΩΡΓΗ 27^Α ΑΘΗΝΑΙ

1 ΜΑΪΟΥ 1927

Θ'. ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

1926-1927

Ν. ΠΡΟΚΟΠΙΔΗΣ, Πρόεδρος
ΕΥΑΓ. ΠΑΡΑΣΧΗΣ, Γεν. Γραμματέας
ΕΜΜ. ΧΡΥΣΗΣ, Ταμίας
ΙΩ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ
ΖΑΧΑΡ. ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ

Κύριοι αντιπρόσωποι·

Ἡ στιγμή αὕτη, κατὰ τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ παρουσιάσωμεν ἐνώπιον Ὑμῶν τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἐργου μας, ἦτο δι' ἡμᾶς πάντοτε παρούσα καθ' ὅλον τὸ λήξαν ἔτος, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου διεχειρισθήμεν ὑπευθύνως τὰς τύχας τῆς Ὄργανώσεως.

Ἡ στιγμή αὕτη μᾶς παρηκολούθει πάντοτε εἰς ὅλας μας τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἐνεργείας μας, διότι, ἔχοντες πλήρη συναισθησὶν τῶν ὑποχρεώσεων μᾶς καὶ τῶν εὐθυνῶν, τὰς ὁποίας διὰ τῆς ψήφου τῆς Ἡ'. Γεν. Συνελεύσεως ἀνελάβομεν, εἶχομεν καὶ τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν νὰ σαῦς παρουσιάσωμεν τὸν ἀπολογισμὸν τῆς δράσεώς μας ὅσῳ τὸ δυνατόν πλουσιώτερον εἰς οὐσιαστικὰ ὠφελήματα.

Κατὰ πόσον μὲν ὁ ἀπολογισμὸς οὗτος θὰ κοιθῆ ἔκ μέρους Ὑμῶν ἱκανοποιητικὸς, αὐτὸ δὲν εἰμεθα, βεβαίως, εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ἡμεῖς ἐκ τῶν προτέρων. Εὐτυχεῖς ὅμως, διότι δυνάμεθα νὰ χαιρετήσωμεν τὴν Θ'. Γενικὴν Συνέλευσιν Σας ἔχοντες τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἡρεμούσαν, Σὰς παρέχομεν ὅλα τὰ στοιχεῖα, ἐκ τῆς μελέτης τῶν ὁποίων θὰ δυνηθῆτε νὰ μορφώσητε ἐνσυνειδήτως τὴν κρίσιν Σας.

Ἡ Ἐκθεσίς, διηρημένη εἰς δύο μέρη, περιλαμβάνει, εἰς μὲν τὸ πρῶτον τὴν κατὰστασιν τῆς Ὄργανώσεως, εἰς δὲ τὸ δεύτερον τὴν δρασίμ τῆς Διοικήσεως.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Διὰ νὰ μορφώσητε σαφὴ ἰδέαν περὶ τῆς κατὰστασεως τῆς Ὄργανώσεώς μας, κύριοι ἀντιπρόσωποι, Σὰς παρέχομεν τὰ κατωτέρω στοιχεῖα περὶ τῆς δυνάμεως τῆς Ὄργανώσεως, περὶ τῆς συνθέσεως αὐτῆς, περὶ τῆς ταμειακῆς θέσεώς της, περὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν Σλλόγων εἰς τὴν ζωὴν της καὶ τέλος περὶ τοῦ «Δ. Βήματος».

1. — Σύλλογοι.

Ἐκ τῶν ἀνεγνωρισμένων σήμερον κατὰ

τὸ Καταστατικὸν 85 περιφερειακῶν Σλλόγων παρέλλομεν μόνον 65, οἱ ὅποιοι εἶχον ἐκπληρώσει τὰς πρὸς τὴν Ὄμοσπονδίαν ὑποχρεώσεις των κατὰ τὸ ἔτος 1925-1926. Ἐκ τούτων πάλιν μόνον οἱ 58 ἀντεπροσωπεύθησαν πέρυσι κατὰ τὴν Ἡ'. Γενικὴν Συνέλευσιν.

Τοιοιούτῳ παρήμεναι νεκροὶ Σλλογοὶ ἐν ἔτη 20.

Νέοι Σλλόγοι, ἰδρυθέντες διὰ πρῶτην φορὰν καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ὄμοσπονδίας, δὲν ἔχομεν.

Ἐκ τῶν 20 ὅμως νεκρῶν κατὰ τὸ παρελθόν, ἐπανδρῶθησαν ἐφέτος 16, οἱ ἔξης: Ἀλεξάνδρουπόλεως, Διογίδος, Διδυμοστρίου, Ἐλασσῶνος, Ἠλείας, Κολαβροῦτων, Καρδίτσας, Λακεδαιμόνος, Μεσολογγίου, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, Μεγαμβέλου, Σάνθης, Ὀλυμπίας, Ὀρεισιτίδος, Παρμηθιάς καὶ Β' Πειραιῶς.

Τοιοιούτῳ παρήμεναι ἀπουσιάζουν ἐφέτος ἀπὸ τῆς Ὄργανώσεως 4 μόνον Σλλογοὶ, οἱ ὅποιοι καὶ πέρυσι ἦσαν νεκροὶ: Λαρίσσης, Λεβαδείας, Νάξου καὶ Παρνασσίδος.

Συνεπῶς, ἡ σημερινὴ δύναμις τῆς Ὄμοσπονδίας, ἀποτελεῖται ἀπὸ 81 Σλλόγους.

2. — Σύνθεσις τῆς Ὄμοσπονδίας.

Τὴν ἑλευθὴν τῆς στατιστικῆς, μολοντὶ ἐπανειλημμένως εὐρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ τονίσωμεν αἱ μέχρι σήμερον Διοικήσεις τῆς Ὄμοσπονδίας, ἐν τούτοις, δὲν δὲν τὴν ἠσθάνθησαν, ὡς φαίνεται, ὅτι οἱ Σλλογοὶ. Καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐφέτος παρετηρήθη ἡ αὐτὴ ἀδιαφορία περὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν πινάκων, τοὺς ὁποίους ἀπεστείλαμεν.

Τὸ φαινόμενον αὐτὸ πρέπει νὰ πύσῃ ὀριστικῶς, κύριοι ἀντιπρόσωποι. Εἰμεθα ἀσυγχώρητοι, μὴ ἔχοντες μίαν στατιστικὴν τοῦ ὑπηρετοῦτος προσωπικοῦ καὶ ἰδίως τῶν ὀργανωμένων συναδέλφων, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἠδυνάμεθα ν' ἀντιλήσωμεν σημαντικὰς ὠφελείας εἰς τοὺς Ὄργανωτικούς μας ἀγῶνας. Ἐχοντες λοιπὸν ἱερὰν ὑποχρέωσιν οἱ διοικοῦντες τοὺς περιφερειακοὺς Σλλόγους νὰ καταβάλλουν ὅλην τὴν προσπάθειάν των, διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀπαραίτητων διὰ τὴν Ὄργανώσιν στοιχείων. Ἄν αὐτὸ τὸ στοιχειώδες καθήκον δὲν τὸ ἀναγνωρίζουν ἢ δὲν εὐκαιροῦν νὰ τὸ ἐκπληρώσωσιν, ὀφείλου νὰ ἀσφισθῶν, ὅτι ἐγκληματῶν ἀπέναντι τοῦ συνόλου καὶ ἔχοντες ὑποχρεώσιν ν' ἀποχωρήσωσιν τῶν εὐθυνῶν τῶν Διοικήσεων, ἀπαλλασσόμενοι τῶν φροντίδων αὐτῶν. Εἰμεθα δὲ ὑποχρεωμένοι νὰ τὸ τονίσωμεν αὐτὸ, διότι, ἀτυχῶς, ἀντελήφθημεν ὅτι μερικοὶ Σλλογοὶ οὐδὲ ἀπλοῦν μητρώον τῶν μελῶν των

τηροῦν, ἀναγκασθέντες νὰ πληροφορηθοῦν ἀπὸ τὴν Ὄμοσπονδίαν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τάξει μελῶν των.

Ἄλλ' ἂν κακίζωμεν τὴν ἀδιαφορίαν τῶν ὑπευθύνων, διότι δι' αὐτῆς ματαιώνουν τὸν καταρτισμὸν μίαν στατιστικῆς, τὴν εἰπωμεν δι' ἐκείνους, οἱ ὅποιοι, περιφρονούντες τὴν πρόσκλησιν μᾶς νὰ στείλουν τοὺς πινάκας ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰαριτίου, ἠξιώθησαν νὰ τοὺς ἀποστείλουν κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας.

Καὶ ὅμως μερικοὶ ἀπὸ αὐτῶν θὰ εἶναι, ἴσως, ἔτοιμοι νὰ μᾶς ἐλέγξουν. Ἄν, ἐν τούτοις, ἦσαν εἰς θέσιν νὰ πληροφορηθοῦν τοὺς μύχθους, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπεβλήθημεν διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Γενικοῦ μας Μητρώου ἐξ ὑπαιτιότητέ των, τότε ἀσφαλῶς θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐνοήσωσιν πόσον ἔχομεν δίκαιον παραπονοῦμενοι ἐναντίον των καὶ ἐλέγχοντες αὐτούς.

α'. **Μέλη.** — Ἐκ τῶν ἀποσταλέντων μέχρι τῆς 28 Ἀπριλίου πινάκων 78 Σλλόγων ἐξάγεται, ὅτι τὰ ἐν τάξει μέλη τῆς Ὄμοσπονδίας ἀνέρχονται εἰς 5.570.

Ἐκ τούτων, 3562 εἶναι διδάσκαλοι καὶ 2008 εἶναι διδασκάλισαι.

Κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος τὰ τακτικὰ μέλη ἦσαν 3407. Καὶ διδασκάλισαι μὲν ἦσαν 2123, διδασκάλισαι δὲ 1304.

Ἐπομένως κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἠξιώθη κατὰ 2.163.

Ἐνδεχόμενος, ὅτι εἰς τοὺς περισσότερους Σλλόγους οἱ ὀργανωμένοι διδασκαλοὶ ὑπερτεροῦν κατὰ πολὺ τὰς διδασκάλισαις. Εἰς τὸν Σλλόγον λ. χ. Καρδίτσας ἔχομεν ἄρρενας μὲν 105, θήλειαι δὲ μόνον 15, εἰς τὸν Σλλόγον Κοζάνης ἄρρενας 106, θήλειαι 31, εἰς τὸν Σλλόγον Βόρτυανίας ἄρρενας 72, θήλειαι μόνον 2, Ἀνασελίτης ἄρρενας 37, θήλειαι 7, Ζαγορίου ἄρρενας 34, θήλειαι 3, εἰς τὸν Σλλόγον Διογίδος ἄρρ. 40, θήλειαι 0 κ.ο.κ.

Σχετικὴ ἀναλογία ἄρρένων καὶ θηλέων παρατηρεῖται εἰς τοὺς Σλλόγους Σερρών, Τριφυλίας, Αἰγιαλείας, Μεσολογγίου, Κεφαλληνίας, Βεροίας.

Καὶ τέλος, εἰς μερικοὺς Σλλόγους ὑπερτεροῦν τοὺς ἄρρενας. Οὕτω, εἰς τὸν Σλλόγον Δ' Ἀθηγῶν, τοὺς ὑπερτεροῦν κατὰ 30, εἰς τοὺς Σλλόγους Μεσογείων καὶ Σύρου κατὰ 15, Μεγαρίδος κατὰ 13, Πατρῶν καὶ Ἀργολίδος κατὰ 12, Μαγνησίας καὶ Θηβῶν κατὰ 11, Βεροίας κατὰ 3 καὶ Λήμνου κατὰ 2.

Κατὰ κατηγορίαν τὰ μέλη τῆς Ὄμοσπονδίας εἶναι, κατὰ προσέγγισιν καὶ ἀναλόγως τῶν στοιχείων τὰ ὅποια ἔχομεν ἐπὶ τῆ βάσει τῶν 113 μόνον Σλλόγων, οἱ ὅποιοι μᾶς ἔδωκαν τὰ ζητηθέντα στοιχεῖα,

Α'. κατηγορία 250, Β'. 550, Γ'. 1.150 Δ'. 1250 και Ε'. 1100.

β'. **Συνδρομαί.**— Αί έμβασθείσαι συνδρομαί των μελών έχουν ως εξής κατά μήνα.

Μάιος	—
Ίούλιος	4.952
Ίούλιος	6.024
Αυγούστος	3.175
Σεπτέμβριος	2.990
Οκτώβριος	10.990
Νοέμβριος	14.815
Δεκέμβριος	17.389
Γανουάριος	19.016
Φεβρουάριος	11.672
Μάρτιος	37.322
1-20 Απριλίου	105.145,30

Ήτοι μέχρι 20ης Απριλίου έχουν έμβασματα δραχ. 231.740,30. Προσθέτοντες εις τό ποσό αυτό δραχ. 56 περίπου χιλ. αί όποιαι καταβλήθησαν διά των αντιπροσώπων, αί συνολικαί εισπράξεις κατά τό λήξαν έτος ανήλθον εις δραχ. 287.740 περίπου, έναντι δραχ. 206.119,15 τού παρελθόντος έτους.

Κατά τούτα ηγήθησαν έφέτος αί εισπράξεις κατά δραχ. 72 χιλ. περίπου, πλην των δρεπιδόμενων 50 άκμην χιλ. δραχ. περίπου.

Έκ των κατά μήνα έμβασμάτων των Συλλόγων εξάγεται τό συμπέρασμα, ότι ελάχιστοι Σύλλογοι εισέπραττον τακτικώς τάς συνδρομάς των μελών των, ενώ οι περισσότεροι ανέμενον τήν Συνέλευσιν, διά νά εισπράξουν αί καταβάλλον αιτάς.

Η αντίληψις αύτή πρέπει, κύριε αντιπρόσωποι, νά πάσχη ισχύουσα διά τό μέλλον. Αί συνδρομαί των μελών πρέπει νά καταβάλλονται τακτικώς εις τό τέλος εκάστης τριμηνιας, διότι δέν δύναται νά νοηθή Οργάνωσις, έχουσα ανάγκην και ύλικών μέσων, διά νά ζήσῃ και νά δράσῃ, νά άναμένῃ τάς συνδρομάς των μελών της κατέ τάς παρανομιάς των Γενικίων Συνελεύσεων. Η κατά τριμηνίαν εισπραξις των συνδρομών έχει υπέρ αύτης πλείστα πλεονεκτήματα, αλλά τό σπουδαιότερον όλων είναι, ότι και τό ποσό εισπράττεται τότε εύκολώτερον και έκαστον μέλος δέν λησμονεί τήν (Οργάνωσίν του κατά τήν διάρκειαν όλου τού έτους, διά νά τήν ένθυμηθῇ μόνον μίαν φοράν, κατά τήν έτησίαν Γενικήν Συνέλευσιν. Δι' αύτὸν δὲ τὸν λόγον ἡ Διοίκησις απέφασκε νά προτείνη τήν τροποποίησιν τοῦ 10ου άρθρου τοῦ Καταστατικοῦ οὕτως, ὥστε, έκαστος Σύλλογος, καθυστερῶν τάς συνδρομάς των μελών του ἐπὶ τρεῖς μήνας, νά στερεῖται τὴν δικαιοματίαν του.

β'. **Κίνησις Συλλόγων.**— Η κίνησις των Συλλόγων κατά τό λήξαν έτος είναι άληθής ότι υπήρξε ζωηρά. Έκ των σχέσεών των πρὸς τήν (Ομοσπονδίαν και εκ της άλλης των εκδηλώσεως της διαγραφόμενης εκ των δημοσιευμάτων των εις τό «Δ. Βήμα» οι 111 Σύλλογοι έδειξαν σημεῖα ζωής, πολλά υποχρημένης διά τό μέλλον της Οργάνωσεως.

Εἶνε ἀνάγκη ἰδιαίτερος νά αναφερθῶμεν εἰς τήν δράσιν, τήν ὁποίαν ἀνέπτυξαν οἱ Σύλλογοι κατὰ τήν ἀντιμετώπισιν τῆς κινήσεως, πρὸς κατάρτησιν τῆς σημερινῆς συνθέσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, καθ' ὅσον αὕτη ἀποτελεῖ ἐκδήλωσιν τῆς ὀργανωτικῆς μας ζωικότητος, ἀλλά και ἀπόδειξιν τῆς ἀποφάσεως των τμημάτων νά συμμετέχωσιν ἐνεργῶς εἰς τήν (Ομοσπονδιακὴν δράσιν, ὑποβοηθῶντες τήν Διοίκησιν εἰς κάθε σφοδρὰν τῆς ἐνεργείαν πρὸς ἐξουδετέρωσιν κινδύνων, οἱ ὅποιοι κατὰ καιροῦ παρουσιάζονται και ἐκ των ὁποίων διακυβεύονται ὕψιστα συμφέροντα τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδευσεως και των εργατων της.

Η Διοίκησις είναι ἀπολύτως ἱκανοποιημένη εκ της ταχύτητος, με τήν ὁποίαν ἐνήργησαν ἐν προκειμένῳ οι πλείστοι των Συλλόγων τῆς (Ομοσπονδίας. Ἰδιαίτερος

ζῶμος είναι ὑποχρεωμένη νά ἐξάρῃ τήν έκτακτον δραστηριότητα τήν ὁποίαν κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 8 ἐγκυκλίου της ἐπέδειξαν οἱ Σύλλογοι: Γιαννιῶν, Κοζάνης, Βεροίας, Καβάλλας, Ἡρακλείου, Ὀλυμπίας, Καρυστίας, Καστοριάς, Καλαμών, Γόρτινος, Σεραῶν, Ναυπλίου, Ἰωαννίνων, Παιονίων, Ποσειδέης, Χίου, Δοιράδος, Σάνθης, Θεσσαλονίκης (Αναγέννησις), Σοφλίου, Κεφαλληνίας, Μεγαλοπόλεως, Μυτιλήνης, Καρόιτης, Κοίτης, και Μαντινίας, οἱ ὅποιοι καταλόθοντες ἐγκαίρως εἰς τήν μάχην ἐδάρουν διά τῆς συμμετοχῆς των εἰς τήν νίκην, τήν ὁποίαν ἤρην ἐν προκειμένῳ ἡ Οργάνωσις μας.

Θεωροῦμεν ἰσάστως ὑποχρεῶσιν νά κἀμωμεν εὐφημον μνηταῖν περὶ των Συλλόγων, οἱ ὅποιοι, ὑπακούσαντες εἰς τήν πρόσκλησιν τῆς Διοικήσεως ἔσπευσαν ἐντός τῆς πρώτης ἐβδομάδος ν' ἀποστείλουν διάφορα χρηματικά ποσά ὡς πρότῃ των εισφορὰν χάριν των διωχθέντων διά τήν ὀργανωτικὴν των δράσιν Γεν. Γραμματεῶς τῆς Σ.Δ.Ε. και τοῦ συναδέλφου κ. Ρωμηροπούλου.

Οἱ Σύλλογοι οὗτοι εἰναι οἱ ἐξῆς: Μεγαλοπόλεως, Γορτυνίας, Μεγαλόδος, Μυτιλήν, Ηνωτὸς ἰαρίων, Ηνωτὸς θηλείων, Αἰγίνας, Ἐθουατίας, Κοίτης, Σοφλίου, και Θεσσαλονίκης (Αναγέννησις).

Η μεγαλύτερα συμμετοχὴ των συναδέλφων εἰς τήν Οργάνωσιν παρετηρήθη εἰς τούς ἐξῆς Συλλόγους:

Παιονίου	ἐπὶ 76 ὀκνημετόνων εἶνε μέλη 76
Σοφλίου	» 52 » » » 51
Μεγαλοπόλεως	» 68 » » » 63
Μεσογαίων	» 59 » » » 52
Κοίτης	» 63 » » » 56
Ἐθουατίας	» 87 » » » 76
Λήμου	» 69 » » » 56
Ζαγορίου	» 55 » » » 41
Αιγιαλείας	» 80 » » » 64
Τριφυλίας	» 112 » » » 98
Γορτυνῶν	» 147 » » » 117
Καβάλλας	» 146 » » » 104
Καρδίτσας	» 168 » » » 120

Ἄλλὰ και εἰς τὸν διαφωτισμὸν τοῦ λαοῦ και εἰς τὰς ἐνεργείας πλησίον των διαφόρων βουλευτῶν δέν παρέμειναν ἀδιάφοροι κατὰ πλειοψηφίαν οἱ Σύλλογοι. Δέν εἰναι δὲ μοναδικὸν τό ἀξίεπικριν διαδήμα τοῦ Συλλόγου Κοίτης πλησίον των βουλευτῶν Ἡπειροῦ, δηλώσαντος πρὸς αὐτούς δι' ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς του δι' ἡ ἀπακολούθη τῆν στάσιν των ἑναντι των Ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων και ἔτι ἐν καιρῷ ἡ ζήτησῃ περ' αὐτῶν εὐθύνας.

ΤΟ "ΔΙΔ. ΒΗΜΑ,"

α') **Κυκλοφορία.**— Ποία είναι ἡ ἀποστολὴ τοῦ δημοσιογραφικοῦ μας ὀργάνου και τί προσέφερε τοῦτο μέχρι σήμερον χάριν των σκεπῶν τῆς Οργάνωσεως μας, θεωροῦμεν περιττὸν νά ἀναπτέξωμεν, διότι ταῦτα εἰναι γνωστὰ εἰς τὸν Κλάδον.

Παρὰ ταῦτα, τό «Δ. Βήμα», τό ὅποτον ἔπρεπε νά εἶναι ἡ ἀκαρπίατος ἐφημερίς τοῦ δημοδιδασκάλου, ὁ ἀχώριστος αὐτοῦ φίλος, εἶναι ἀγνωστον ἀκόμη εἰς μερικοῦς, οἱ ὅποιοι ἀπέμεινον νά διομαζωνται δημοδιδασκαλοί. Εἶναι και τοῦτο μίαν ἐνδειξιν τῆς μαιρολατρίας, ἡ ὁποία ἔχει κυριαρχεῖν ἐπὶ τῆς διανοητικότητος των. Παρατηρεῖται δὲ ἡ ἀδιαφορία αὐτῆ πρὸς τό δημοσιογραφικὸν μας ὀργανον δι' ἡ μόνον ἐκ μέρους των ἐκτός τῆς Οργάνωσεως συναδέλφων, ἀλλά και ἐκ μέρους των μελών αὐτῆς. Καί αὐτό εἶναι, πρὸ καντός, τό λυπηρότερον φαινόμενον.

Η Διοίκησις, μολοντί δέν εἶναι ἱκανοποιημένη ἐκ τῆν κυκλοφορίαν τοῦ «Δ. Βήματος», ἐν τούτοις παρηγορεῖται διότι εἰ συνδρομηταί του, ἐνφ' κατὰ τό παρελθὸν έτος ἦσαν 3400 ἑφέτος ἀνηλθον εἰς 4.850, ἦτοι ἠδέθησαν κατὰ 1450. Ἐάν εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν προστεθῶσιν και οι

λαμβάνοντες τοῦτο εἰς τό Ἐξωτερικόν, καθὼς και εἰναι τοῦ εσωτερικοῦ, πρὸς τούς ὅποιους ἀκοστέλλεται δωρεάν ἡ ἐκ' ἀνταλλαγῆ πρὸς ἐφημερίδας ἡ περιοδικὰ, τό «Δ. Βήμα» κυκλοφορεῖ καθ' ἑβδομάδα εἰς 5200 περίπου ἀντίτυπα. Κατέχει ἐπομένως τήν πρώτην κυκλοφορίαν μεταξὺ των κυκλοφορούντων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων των άλλων ὀργανώσεων.

Η δραστηριότης, τήν ὁποίαν ἐπέδειξαν μερικοὶ Σύλλογοι διά τήν διάδοσιν τοῦ «Δ. Βήματος» εἶναι ἀρκετὰ τιμητικὴ και δι' αὐτούς και διά τῆν Οργάνωσιν, τῆς ὁποίας ἀποτελοῦν τὰ κυριώτερα εἰρησματα.

Τοιοῦτοι Σύλλογοι εἶναι οἱ ἐξῆς: Βεροίας, Γιαννιῶν, Ἐδέσσης, Ἐθουατίας, Ζαγορίου, Ἰωαννίνων, Καβάλλας, Κερκυρας, Κοζάνης, Κοιτης Μαγνησίας, Ὀλυμπίας, Παιονίων, Ρεθύμνης, Σοφλίου, Σιδηροκάστρου, Σύρου, Τρικκάλων, Φλωρίνης, Φιλιατῶν, Χανίων και Χίου.

Οἱ λοιποὶ Σύλλογοι ἔχουν μὲν ἀρκετὰ μέλη των ἐγγεγραμμένα, ἀλλά σπουδατον μέρος ἐξ αὐτῶν ἔχουν ἐγγραφῆ δι' εἰς των Συλλόγων των, ἀλλ' ἀπ' αὐτάς.

Ἐκείνοι δὲ οἱ Σύλλογοι, οἱ ὅποιοι δέν ἐνέγραψαν οὕδεν ἡ ἐνέγραψαν ἐλαχίστους συνδρομητάς, εἶναι οἱ ἐξῆς:

Ἀθηνῶν, Γορτυνίας, Ἐλασσόνας, Καλαβρυτιῶν, Λαρισσῆς, Λακεδαιμονος, Λεβαθείας, Λευκάδος, Ὀρεστιάδος, Σητείας, και Χαλκιδος.

Έκ των περιφερειῶν τούτων, εἰς μὲν τήν Γορτυνίαν στέλλεται εἰς 11 μόνον συνδρομητάς, εἰς τήν περιφέρειαν Λεβαθείας εἰς 4 και εἰς τήν περιφερειαν Χαλκίδος εἰς 16. Εἶναι, βεβαίως, ἀξιον ἀπορίας, πὸς κατορθῶσιν εἰ σὺντάξιοι των περιφερειῶν τούτων νά ζῶσιν, χωρὶς νά αἰσθάνωνται τήν ἀνάγκην νά πληροφοροῦνται περὶ τῆς συντελουμένης γύρω των δράσεως, ἡ ὁποία κατοπερίζεται καθ' ἐκαστὴν ἐβδομάδα μέσα εἰς τὰς στήλας τοῦ «Δ. Βήματος».

Ἀναφέροντες τήν δράσιν των Συλλόγων ἐν προκειμένῳ θεωροῦμεν ὑποχρεῶσιν, νά ἀναφέρωμεν εὐφημῶς τούς Συλλόγους Σοφλίου και Καβάλλας, οἱ ὅποιοι περισσότερον όλων ἐργάσθησιν διά τήν διάδοσιν τοῦ «Διδ. Βήματος».

Ο Σύλλογος Σοφλίου, διευρῶν τὸ ἔργον τῆς διαδόσεως τοῦ ὀργάνου τῆς (Ομοσπονδίας μας, ἐνέγραψε, πλην των συναδέλφων, και άλλους, 20 περίπου, συνδρομητάς, ἐπιστήμονας, ἀπόφοιτους, διανοουμένους και άλλους εὐπολήτους πολιτας τῆς Ἑβρας του.

Ο δὲ Σύλλογος Καβάλλας, παρουσίασε τό ἐξῆς μοναδικὸν φαινόμενον. Ἐνφ' εἰς τήν περιφέρειαν του ὤηρητοσὺν 146 ἐν συνόλῳ δημοδιδασκαλοί, κατόρθωσεν νά ἐγγραφῆ 175 ἐν ὄλῳ συνδρομητάς τοῦ «Δ. Βήματος» διαδόσας αὐτὸ δι' ἡ μόνον εἰς τήν κοινωσίαν Καβάλλας, ἀλλά και εἰς συναδέλφους ὤηρητοσὺντες εἰς γειτονικάς περιφέρειας. Ἐπειδὴ ὁ Σύλλογος αὐτός ἐπέδειξεν ὑπερ' πάντας τούς Συλλόγους τό ζωηρότερον ἐνδιαφέρον διά τήν διάδοσιν τοῦ «Δ. Βήματος», ἡ Διοίκησις ἐκτελοῦσα σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Η'. Γενικῆς Συνελεύσεως ἐψήφισεν ἀνάλογον δαπάνην και ἀπέστειλεν, εἰς ἐνδειξιν τῆς δρεπιδόμενης ἡθικῆς ἀμοιβῆς, μίαν σειρὰν βιβλίων πρὸς τὸν Σύλλογον διά τήν βιβλιοθήκην του, και πρὸς τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ κ. Κριμιτσῶν, ὁ ὅποιος ἀπέδῃ, εἶναι ἀληθές, ὁ δυνατός ἐμφυχότης των συναδέλφων τῆς περιφερειῆς του.

β') **Υλῆ.**— Τήν σύνταξιν τοῦ «Δ. Βήματος» ἀνέλαβε και ἑφέτος ἡ Διοίκησις, ἀφήσασα τὸ ὡς ἀμοιβὴν συντάκτου ἀναγεγραμμένον κονδύλιον ἐκ 18.000 ἐντελῶς ἀδικτων, διότι ἐπίσταται, δι' ἡ ἀρθρογραφία κατὰ παραγγελίαν δέν ἦτο ποτὶ δυνατόν νά ἔχη γνήσιον χρώμα και τόνον οὐδὲ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τό κοινὸν ἀισθη-

Αναλαμβάνοντας την υπηρεσίαν κατά την 26ην Απριλίου επληροφόρηθημεν με κατάληξιν ότι ο Υπουργός της Παιδείας απεφάσισε να προβή εις την απόλυσιν των συναδέλφων του Δ. Συμβουλίου.

Η Διοίκησις αναγνωρίζουσα την ανάγκην της ενισχύσεως των συναδέλφων και σεβομένη την άνω άποφασιν της Γεν. Συνελεύσεως, έσκευσε την επομένην να παρουσιασθή ενώπιον του κ. Υπουργού, δια να προβάλλη το ζήτημα τουτο ως ένδιαφέρον τον κλάδον όλόκληρον. Ατυχώς όμως εγκαίρως άντελήφθη, ότι ο Υπουργός δέν ήτο διαθεσιμής να δεχθή αυτήν εύμενως, διότι έφρόνει, ότι ή Οργάνωσις ήμων άντεστρατεύετο προς την Εκπαιδευτικήν πολιτικήν του Κράτους και, κατά σύστασιν του Τριμητάρχου της Δημοτικής Εκπαιδεύσεως, άνέβαλε, δια λόγους σκοπιμότητος, να παρουσιασθή ενώπιόν του την επομένην.

Πράγματι, παρουσιασθέντες την επομένην 28ην Απριλίου ενώπιον του Υπουργού, τον ήναγκάσαμεν να όμολογήσθ ότι, ή Διδασκαλική Όμοσπονδία είναι όργανωσις άξια πάσης προσοχής και εκτιμήσεως, διότι αποβλέπουσα εις την βελτίωσιν της θέσεως των μελών της, αποβλέπει εκ παραλλήλου και εις την βελτίωσιν της Δοτικής Εκπαιδεύσεως και ότι, ως επιδιώκουσα σκοπούς, καθαρώς Έθνικούς, άνάμενει, άντι της διώξεως, ένισχυσιν παρά των εκάστοτε Υπουργών της Παιδείας, δια να δυναθώ να συμβαλη και αυτή, έν τω μέτρω του δυνατού, υπέρ της Εκπαιδεύσεως, υπέρ της όποιας το Υπουργείον της Παιδείας ένδιαφέρεται.

Ο κ. Υπουργός εκάκισε τότε αύτην ρθς την πολιτείαν του προκατόχου Διοικ. Συμβουλίου, όποστηρόζαντος δήτην την γνώμη του κατά τρέπον, μη έμπρόκοντα προς δημοσίους ύπαλλήλους και άνεκόινωσαν εις ήμάς ότι πρόβδη εις την απόλυσιν των, δημοσιευθείσης μάλιστα της σχετικής πράξεως του εις το φύλλον της Έφημ. της Κυβερνήσεως της 26ης Απριλίου και ότι απεφάσισε να προβή εις την απόλυσιν και του Προέδρου της Η' Γεν. Συνελεύσεως, δημοσιεύσαντος εις τό «Έμπρός» άρθρον, τό όποιον θεωρήθη ως πρόκλησις κατά του Υπουργείου δια την στάσιν του έναντι των αντιπροσώπων της Συνελεύσεως μας.

Η Διοίκησις, διαμαρτυρηθείσα δια την πραγματοποιηθείσαν απόλυσιν, έπέσυρε την προσοχήν του κ. Υπουργού επί των συνεπειών, τάς όποιας άναμφιβόλως θά είχαν επί της Οργανώσεως αύτη και τον εξόρκισε τά προβή εις την άνάκλησιν αυτής, ύποδειξασα ως άφρακτον τον σάλον έντός των συναδέλφων τάξεων, ένεκα του όποιου δέν θά ήτο, βεβαίως, δυνατόν να χωρήσθ ή Οργάνωσις ήμων άπερίσκατος εις τό έργον της, έν τή επιδιώξει των μεγάλων της σκοπών, τούς όποιους και ο ίδιος προηγουμένως άνεγώρισεν ως αυτόχρημα Έθνικούς.

Παρά ταύτα, διεπιστώσαμεν κείσμονα έμμονήν του κ. Υπουργού εις τάς άντελήψεις του και διειδόμεν έμφανώς ότι θά άναγκασθώμεν ν' άναλάβωμεν άγώνα αύθός από των πρώτων βημάτων μας, άγώνα, ο όποιο προσμηνύετο σκληρός και άμφιβολος, δεδομένου ότι, τόσον εις τό Υπουργείον, όσον και εις τό Εκπαιδευτικόν Συμβούλιον ή άτιμόσφαιρα είχε προηγουμένως δηλητηριασθή δια την νέαν Διοίκησιν.

Έχουσα όμως αύτη όπ' όψει τό καθήκόν της, έλαβε την απόφασιν να συνεχίσθ τάς ένεργείας της πλησίον όλων, όσοι ίσχυον παρά τή Δικτατορία. Προς τουτο έπεσκέφθημεν άπό Διευθυντήν του Πολιτικού Γραφείου, άπό τον όποιον άζητήσαμεν κλήν της δημοσιεύσεως του Διατάγματος της διαδοθίσεως, και την άνά-

κλησιν της απόλυσεως ως και την μεταίωσιν της άποφαισεθείσης απόλυσεως του Προέδρου της Συνελεύσεως. Ατυχώς ούτος μάς εδήλωσεν, ότι εδρίσκει τελείως δικαιολογημένην την φέφασιν ταύτην του Υπουργού της Παιδείας και εκχειρίσσε να μάς πείσθ ότι, τό Δ. Συμβούλιον άντεστρατεύθη προς την Εκπαιδευτικήν πολιτικήν του Κράτους. Μας προσέθηκεν, ότι ούδόλωσ ειναί διαθεσιμής να άναμιχθώ εις τό ζήτημα τουτο, αφήσας, έν τούτοις, να έννοηθώ ότι υπήρχεν έλιπις μεταιώσεως της απόλυσεως του Προέδρου της Συνελεύσεως.

Η Διοίκησις, όποχρησμένη να επί-τόχη, όπωσδήποτε, την δημοσίευσιν του διατάγματος της διαδοθίσεως, άλλ' εκ παραλλήλου και την άνάκλησιν της απόλυσεως, έδοκίμασεν εις τά πρώτά της βήματα πικρίας και άγογητέους πολ-λάς και μεγάλας, οι όποιοι όμως δέν ίσχυσαν να μειώσουν τό θάρρος της και την ένεργητικότητα της.

Και πράγματι. Κατά την μετάδοσιν του κ. Παγκάλλου εις Κρήτην, Κέρκυραν, Ίωάννινα, Πρέβεζαν και Άρταν, έσκευσε τηλεγραφικώς και ζήτησθ την επέμβασιν των Συλλόγων των περιφερειών τουτων υπέρ της άμέσου λύσεως των δύο φλεγόντων ζητημάτων μας, χωρίς, έν τω μεταξύ να καύσθ άσοχούσα την δυνατόν πείσιν πλησίον του Υπουργού της Παιδείας, του όποιου και έγγραφώς έπέσυρε και κάλιν την προσοχήν επί του ζητήματος τουτου, ως έμφανείται εκ του άπό 10ης Μαΐου όποδηθέντος προς αυτόν όπομνημάτος της. Συγχρόνως έζήτησε την επέμβασιν και άλλων παραγόντων, μεταξυ των όποιων και του τότε Υπουργού των έξωτερικών κ. Ρούφου, τον όποιον δις έπεσκέφθη και' οίκον.

Παρ' όλας, έν τούτοις, τάς ένεργείας ταύτας, ή άνάκλησις της απόλυσεως των πάντες συναδέλφων δέν έπετεύχθη, άνασταλείσης μόνον της απόλυσεως του Προέδρου της Συνελεύσεως δια της εκμετάσεως του Διευθυντού του Πολιτικού Γραφείου και παρά την έπιμονήν του Υπουργού της Παιδείας.

Είς τάς ένεργείας της ταύτας ώρειλαν ή Διοίκησις μας να βαδίξθ μετά περισκέψεως, διότι δέν ένόμιζεν έξυηρητικόν των γενικών μας συμφερόντων την άνάληψιν εκ του έμφανούς άγώνος κατά του Υπουργού της Παιδείας ή κατά της δικτατορίας. Είχεν όποχρώσειν να μη κάύσθ λησμονούσα ότι, τόσον ο Υπουργός της Παιδείας, όσον και ο Διευθυντής του Πολιτικού Γραφείου είχαν εκδηλώσει την άπορίαν των, διατι τό νέον Δ. Συμβούλιον δέν καταδίκαζε δημοσίως την πολιτείαν του προκατόχου του, ως έπίσης και ότι τό «Δ. Βήμα» ήρουνάτο έπιμελώς παρά των περι τον Υπουργόν της Παιδείας προσώπων, τά όποια έβητον όπ' όφιν αυτού πάν δει, εκ των έν αύτῷ δημοσιευμένων θεώρων ως εκδηλωτικόν των σκέψεων των προσώπων του νέου Δ. Συμβουλίου, προς άνεύρεσιν άφορμών και εναντίον αυτού. Δια τον λόγον τουτον ήθώρει άλύμφορον δια τά γενικά συμφέροντα ή Διοίκησις να προβαίνθ εις έκτενεία δια τό «Δ. Βήματος» άνακοινώσεσι περι τό ζήτηματος της απόλυσεως, περιορισμένην να πληροφορή τον Κλάδον περι των σχετικών σκέψεων και ένεργειών της μόνον δι' έγκυκλίων.

Άλλ' ήτο όποχρησμένη ή Διοίκησις να σκεφθώ και περι της όλικής ένισχύσεως των απόλυθέντων, συμφώνως προς την απόφασιν της Συνελεύσεως.

Και άν δια την ήθικην προς τούς απόλυθέντας συναδέλφους όποστηρίξειν έπρεπε ή Διοίκησις να σκεφθώ και να κινηθώ και να κοπίσθ, δια την όλικήν, άπε-

ναντίας, συνδρομήν δέν είχε να όποκληθώ εις εύθένα κόπον. Ήδύνατο εύκολώτατα να καλέσθ τούς απόλυθέντας και να δηλώσθ προς αυτούς, ότι εις τό τέλος εκάστου μηνός θά καταβάλλθ τούς μισθούς του εκ του Ταμείου της Όμοσπονδίας δι' όσον χρονικόν διάστημα θά διετέλει έντός υπηρεσίας. Και τοιουτοτρόπως θά άπηλλάσσοτο των παραιτέρω φροντίδων, θ' απέφυγε τά μελλοντικά εναντίον της παρέκκονα, θά διεκήρυτταν ότι έξεπλήρωσε τό καθήκον της, τό διαγραφόμενον δια της σχετικής άποφάσεως της Συνελεύσεως, και, θεωρούσα ως λήξαν τό άκανθώδες αυτό ζήτημα, θά έπεδίδοτο εις την λύσιν της διαδοθίσεως, επί της όποιας σύσσωμος ο κλάδος είχε στρέψει την προσοχήν του, θά προέβαινε δι προσέτι και εις την ίκανοποίησιν μιας εκυθυμίας, προερχομένης άκ' εύθείας άπό την καρδίαν της, ένισχύουσα συναδέλφους, προς τούς όποιους την έλλυον άλοθιμα άγάπης και εκτιμήσεως. Άλλ' έκείνοι, οι όποιοι άναλαμβάνουν επί των ώμων των τάς εύθύνας των τυχών μιας Οργανώσεως, εκ της όποιας έξαρτάται τό παρόν και τό μέλλον ένός κοινωληθοός κλάδου, πιστεύοντες επί την αξίαν της, δέν δικαιούνται να εκλέξουν τον άνετώτερον τρόπον δια να λύσουν ε. ζήτημα, οίνωθήκατε ζήτημα, άπροόπως παρουσιαζόμενον ενώπιον αυτών, δέν όπακούουν μόνον εις τούς έπιταγάς της καρδιάς, άλλ' έχουν όποχρώσειν να σταθμίξουν μετά πολλής προσοχής εκ των προτέρων πᾶσαν σχετικήν ένέργειάν των, να προδίδουν τό μέλλον, να άναμετρούν τάς συνεπείας των πράξεών των και μετά ταύτα ν' άποφασίζουσ, σεύδοντες κλέον εις την έκτέλεσιν της άποφάσεως των και γνωρίζοντες τί επιδιώκουν και πῶς θά τό επιδιώξουν.

Και εις την προκειμένην περίπτωσιν δέν ήτο δυνατόν ή Διοίκησις να σκεύσθ, έχουσα όπ' όψει μίαν έντολήν της Συνελεύσεως, και να καταβάλλθ εκ του Ταμείου της Οργανώσεως τούς μισθούς των απόλυθέντων. Δέν ήτο δυνατόν να προβή άνεξετάστως εις την έκτέλεσιν μιας άποφάσεως, προσεζομένης ότι ούδούσιος; δια τάς συνεπείας της έκτελέσεως αυτής ήτο ο δώσας την έντολήν κλάδος, άφου εγκαίρως είχαν πληροφορηθώ παρά διαφόρων νομικών, ότι ή άπόφασιν αύτη τυγχάνει νόμου άνεκτήσεως. Άκ' έναντίας, είχαν όποχρώσειν να ένδιαφερθώ περι της τύχης της Οργανώσεως μας, άλλα και περι των ίδίων της εδύνατων και να προβή εις την έκτέλεσιν της έντολής ταύτης, άφου προηγουμένως έπέβητο, ότι ή άνέργειά τας αύτη ούδαμως προσέκρουεν επί του Νόμου.

Τοιουτοτρόπως δέ σκεπτομένη, έπριναν άναγκαλον να ζητήσθ την επί τουτου όπεύθουσαν και έγκυρον γνώμην του Προέσταμένου των Οργανώσεων Υπουργείου, τό όποιον άπήνησεν ότι, αντίκειται εις τον Νόμον πᾶσα διάθεσις χρημάτων εκ του ταμείου της Όμοσπονδίας προς όλικήν ένίσχυσιν μελών της.

Κατόπιν τουτου ή Διοίκησις, έχουσα πάντοτε όπ' όψει την έντολήν της Συνελεύσεως, άλλά και ή ίδια ένισχύουσα ότι είχαν όποχρώσειν ο κλάδος ένισχύσθ όλικώς τούς απόλυθέντας χάριν της ίδίας του τιμής, επιδεικνύων την επιβαλλομένην εις τιαύτας περιπτώσεις άλληλεγγύην, άπεφάσισε να διανοηθώ δημοσίως έρανον μεταξυ των μελών της Όμοσπονδίας και άπηθύονε την άπό 1ης Ιουνίου έγκυκλίων της προς τούς περιφερειακούς Συλλόγους, πρώτη αύτη έγγραφεισα δια ποσόν 50. 1000 κατά μήνα και έφ' όσον χρόνον ήθελε διαρκέσει ή απόλυσις των.

Δέν έπαυσεν όμως ούδόλωσ τάς ένεργείας της δια την άνάκλησιν της απόλυ-

ροντα μίαν ὀλιγαρχίαν, ἐπιδικούσης τὴν διακυβέρνησιν τῶν τοῦ οἴκου μας καὶ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων μας κατὰ τὰς ἀσθαιρέτους ἀντιλήψεις τῆς.

Φαντάζεται Ἐκκοστὸν τὴν οἰκτρὰν ἐντύπωσιν, ποῦ ἔδῃμουργγήν ἐν τῇ Βουλῇ εἰς βέρος μας κατόπι τῆς ἀναγκάσεως τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Συλλόγου τούτου, δεδομένου ὅτι οὐ βουλευταὶ ἐγγνώριζον καλῶς, ὅτι ὁ δημοδιδασκαλικὸς κόσμος ὄργανωμένως καλῶς καὶ δικαίως τολμήσας τὰς διαφορὰς ἀπόψεως τοῦ, παρουσίαζε μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκεῖνης εἰκόνα στρατοῦ γνωρίζοντος νὰ μάχεται καὶ πῖνῶν νὰ νικᾷ καὶ οὐκ εἰκόνα σιφῶν ἀσυντάκτων καὶ ἀπειθαρχητῶν, ἐτοίμων νὰ ἐξυπηρετήσουν οἰουσιδήποτε σκοποὺς καὶ ἀντι οἰουδήποτε τιμῆματος.

Ἡ Διοίκησις ἀντιλαμβανομένη σαφῶς εἰς τοίους κινδύνους καὶ πρὸς τοίους κινήσεις ἐσπευσε τὴν ὀργανώσειν τὴν ἐπιπολαία ἀπὸ τῆς ἐνέργειας τοῦ ἐν λόγῳ Συλλόγου, εὐρέθῃ ὑποχρεωμένη νὰ λάβῃ τὰ ἐνδεδικυμένα μέτρα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς κινήσεως, ἢ ὅποια τυχὼν ἐπιτυγχάνουσα θὰ εἴχε θλιβερά ἐπακόλουθα διὰ τὴν ὀργανώσιν καὶ τὰ μέλη τῆς. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Συλλόγους, ὡς γνωστὸν, ἀπηύθυνε τὴν ὑπ' ἀριθ. 8 ἐγκύκλιον τῆς, διὰ τῆς ὁποίας ἐξέθετε λεπτομερῶς τὰ αἰτία τῆς κινήσεως καὶ τοὺς βαυθότερους σκοποὺς, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπέδλεπεν αὐτὴ καὶ συνίστα τὴν ἐκδηλώσιν τῶν γνωμίων τοῦ κλάδου ἐπι τῆς ἀλλαγῆς τῆς συνθέσεως τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου, πρὸς δὲ τὸν Σύλλογον ἀπέστειλεν ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκαλεῖτο οὗτος νὰ καθορίσῃ τὴν στάσιν ἀπέναντι τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ τοῦ προγράμματός τῆς. Ἡ στοιχειώδης εἰλικρινεία ἐπέβαλε βεβαίως τὴν ἀποστολὴν μιᾶς ὁλοσήμερου ἀπαντήσεως, τὴν ὅποیان ἐπρεπε νὰ εἴχε τὸ θάρρος νὰ κάμῃ ὁ ἀνάρτητος Σύλλογος, ἐπεξηγήσῃ τὴν στάσιν τοῦ καὶ καθορίσῃ τὰς κατευθύνσεις τοῦ.

Ἀντι τῆς ἀπαντήσεως, ὁμοῦς ὁ Σύλλογος οὗτος ἐπροτίμησε τὴν ἔνοχον σιγῇ, ἢ ὅποια καὶ μόνῃ τὸν κατεδικάζειν εἰς τὴν συναίδησιν παντὸς ἀμερολήπτου κριτοῦ τῶν γνωμίων τῶν.

Λέγομεν ἔνοχον σιγῇ, διότι ἡ ἐπακολοθήσασα ἐξέλιξις τῆς καταστάσεως ἐδικαίωσε ἀπολύτως τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς Διοικήσεως, τοὺς διατυπωθέντας ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 8 ἐγκύκλιον τῆς καὶ ἀποκαλύπτουσας ἐν τῇ ἐξουδετερωθῆναι τὴν ἐν λόγῳ Συλλόγου ἐξετελεῖτο σχέδιον καλῶς καθωρισμένον καὶ προδιαγεγραμμένον.

Ἡ ἐπακολοθήσασα δημοσίευσίς παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἰπουργείου τῆς Παιδείας σχεδίου Νόμου διὰ τὴν διαρρύθμισιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἀπέτελε τὸ τέμα τῆς ἐπιχειρηθείσης ἐπιθέσεως. Καὶ ἐξουδετερωθῆναι μὲν ὅλην ἡ ἐκστρατεία τῆς ἀντιδράσεως κατόπι τῶν μέτρων τὰ ὅποια ἐλαβεν ἔγκαιρως ἡ Διοίκησις. Φαντάζεται ὁμοῦς καθὲς τοίους περιπακισμούς, ποίως δυσχερείας, ποίους διωγμούς καὶ ποίαν θλιβεράν διὰ τὸν κλάδον κατάστασιν ἤθελε δημιουργήσει ἡ ἐπικράτησις τοῦ ἐπὶ δικτατορίας ἰσχυρᾶντος ἐκπαιδευτικοῦ καθεστώτος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἠγωνίσθη τὸσον προθύμως ὁ Σύλλογος οὗτος.

Ἀφ' ἡμῶν παρὸς σιγῆν τὰς δαπάναις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθη ἡ Ὀμοσπονδία καὶ οἱ Σύλλογοι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως. Ἀγνωστοῦμεν πρὸς σιγῆν τὴν πικρίαν, ποῦ ἠθάρνην ἡ Διοίκησις ὡς ἄπευσε νὰ πληγῆται δι' ἐγχειρηθείας παρὰ Συλλόγου μέλους τῆς Ὀμοσπονδίας ὑπόσως καὶ τῶν ὁπίσθεν εἰς σιγῆν ποῦ ἀγγρόπνος παρηκολούθει τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἀφορῶν ζητημάτων μας. Καὶ ἐρωτῶμεν: Ἦτο ἠθικὴ ἢ πράξις τοῦ Συλλόγου τούτου ὁ ὁποῖος μόλις ἀπολαθῶν τοὺς καρποὺς τῆς οικονομικῆς νίκης τοῦ Κλάδου, ἐδείκνυε κατὰ τρόπον πανηγυρικόν τὴν

ἀσθεσίαν τοῦ πρὸς τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τῶν Συλλόγων καὶ ἐπώλει τὰ συμπεριφέροντά μας εἰς ἐκείνους, ποῦ πάντοτε μᾶς περιεφρόνησαν; Καὶ ἴτο ἠθικὴ ἢ προσπαθεία τοῦ νὰ διασπᾶ τὴν ἐνότητά μας εἰς τὸσον κριαίωτον στιγμῆς καὶ μὲ ἐκκραιμῶς τὸ Ν. Δ. τῆς διαβαθμίσεώς μας;

Καὶ ἴτο ἠθικὴ ἢ ἀπόπειρά του νὰ διασείη τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν μελῶν πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ τὸν σεβασμὸν τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ Κόσμου πρὸς ἕνα Ὀργανισμόν, ὁ ὁποῖος ἠθάρνηθῃ διὰ τοῦ πόνου καὶ τῶν συνεγῶν προσπαθειῶν τῶν δημοδιδασκάλων τῆς Χώρας; Καὶ ἴτο ἠθικὴ ἢ μία βραχίς ἀποσκοποῦσα νὰ ἀναστατήσῃ τὸν Κλάδον πρὸς τὸ συμφέρον μιᾶς ὀλιγαρχίας καὶ ἐπὶ κολοσσιαίᾳ ζημίᾳ τῶν ἰερῶν συμφερόντων τῶν χιλιάδων ὀργανωμένων δημοδιδασκάλων καὶ τῆς ἀτροφικῆς Δημοτικῆς μας Ἐκπαιδεύσεως;

Τὴν ἀπάντησιν ἐπὶ τῶν ἐρωτημάτων αὐτῶν ἔδωκαν ἔγκαιρως οἱ Σύλλογοι διὰ τῶν τηλεγραφημάτων καὶ πρακτικῶν ἀποδοκιμασίας, τὰ ὅποια μᾶς ἀπέστειλαν. Καλεῖται ὁμοῦς νὰ ἐπιστραφῇ ἐντὼς τῶν ἡμερῶν ἀπάντησιν αὐτὴν ἢ σημερινὴν Συνέλευσίς μας διὰ μιᾶς χειρονομίας βαρραλέας, ἢ ὅποια τὸν μὲν Σύλλογον αὐτὸν θὰ διδάξῃ, ὅτι δὲν δύναται ἀτιμωρητῆν νὰ διακυβέη τὰ συμφέροντα τοῦ συνόλου καὶ νὰ καταπατᾷ τὰς ἐκπαιδευτικὰς γνώμας τοῦ, τὴν δὲ ὑπαρξῆν τῆς ὀργανώσεώς μας θὰ προστατεύσῃ μελλοντικῶς διὰ τῆς ἐμπράκτου καλλιέργειας τῆς ἰδέας τῆς πειθαρχίας, ὑπὲρ τῆς ὁποίας οὐδέποτε θυσιά εἶναι ἀπολύτως ἐπιβεβλημένη, χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ συνόλου καὶ χάριν τῆς προωθήσεως τῶν ἰδεολογικῶν μας ἀγώνων.

γ) Ἀντιδράσεις ἄλλων συναδέλφων.— Ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἀντιδραστικὰ εὐρέθῃ εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀντιμετώπισῃ ἡ Διοίκησις, προερχόμενα ἐξ ὁμάδων ἄλλων συναδέλφων.

Ὅπως εἶναι γνωστὸν, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους εἴχεν ἰδρυθῆναι ἐν Πειραιῇ Σύλλογος πρωτοβαθμίων, ὁ ὁποῖος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ συναδέλφου κ. Γρηγοράτου, ὁ ὁποῖος ἐπιλοδοξεῖ νὰ ἠγῆθῃ μιᾶς ἰδιαιτέρας ὀργανώσεως, περιλαμβανούσης ἑλοῦς τοὺς ἀρρενας πτυχιούχους πρωτοβαθμίου, τοὺς ὁποίους ἐπέμενε νὰ θεωρῆθῃ ὡς ἀδικουμένους μόνους αὐτούς, κατ' ἐξαιρείαν τῶν λοιπῶν κατηγορίων τοῦ κλάδου. Ὁ Σύλλογος οὗτος, περιλαμβάνων ὀλίγους τινὰς πρωτοβαθμίων τοῦ Πειραιῶς καὶ ὄρισμένους ἄλλους τῶν Ἀθηνῶν, ἀπεφάσισε, τῇ ὑποδείξει ὁμοφρόνων τῶν τινῶν συναδέλφων Κορινθίας, νὰ συγκαλέσῃ γενικὴν αὐτῶν Συνέλευσιν ἐνταῦθα, ἵνα ἀντιδράσῃ κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς μόλις διαλυθείσης Η' Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Ὀμοσπονδίας.

Ἡ Διοίκησις ἐπληροφόρηθῃ ἔγκαιρως περὶ τῶν σκέψεων τούτων τῶν ἐν λόγῳ συναδέλφων. Φρονούσα ὁμοῦς διὰ ἀσθαιρέτου κινήσεως τῶν ἡθικῶν καταδικασμένων εἰς ἀποτυχίαν, οὐδόλως ἀντισύχνησεν, ἀλλὰ διὰ τοῦ Προέδρου τῆς ἐπικαιρόνως δις μετὰ τοῦ κ. Γρηγοράτου καὶ ἐλαβε παρ' αὐτοῦ τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι θὰ ταχθῇ παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Διοικούντων τὴν Ὀργάνωσιν διὰ τὴν λύσιν τοῦ διατάγματος τῆς διαβαθμίσεως. Παρὰ ταῦτα ὁμοῦς κ. Γρηγοράτος ἐξαπέλυσε β' ἐγκύκλιον πρὸς ἑλοῦς τοὺς ἀρρενας πτυχιούχους πρωτοβαθμίου, καλῶν αὐτοὺς νὰ συνέλθουν ἐν Ἀθήναις τὴν 4ην Ἰουλίου διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν παραγνωρισθέντων δικαιῶν τῆς τάξεώς των. Καὶ ἡ μὲν συνέλευσις ἐκείνη ἀπέτυχε καταγῶδως, διότι τὸ πλεῖστον τῶν πρωτοβαθμίων ἀνεγνώριζεν ὅτι ἡ ἱκανοποίησις τοῦ ἀτομικοῦ τῶν συμφέροντος ἔγκειται ἐν τῇ ἐπιδιώξει τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τοῦ κλάδου, ἀλλὰ τὸ γεγονός εἶναι ὅτι καὶ σήμερον, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, ὁ κ. Γρηγοράτος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ παραμένουν ἐκτὸς τῆς ὀργανώσεως, γινόμενοι παραί-

τιοὶ νὰ παραμένουν ἐκτὸς αὐτῆς καὶ ἄλλοι τινες πρωτοβαθμιοὶ εἰς μερικὰς περιφερείας συντελοῦντες, τοιουτοτρόπως, εἰς τὴν μείωσιν τῆς δυναμικότητος τῆς ὀργανώσεώς μας, ἢ ὅποια εἴχει ἀνάγκη καὶ τῶν ψυχῶν τῶν συναδέλφων αὐτῶν, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τῆς ἀποστολῆς τῆς ταχύτερον καὶ εὐκολώτερον.

Εἶναι ἀνάγκη οἱ συναδέλφοι αὐτοὶ νὰ λησμονήσουν οὐδὲν ἄλλο παράνομα κατὰ τῆς Ὀμοσπονδίας, ἀναγομένα εἰς αἰτίας παλαιὰς καὶ νὰ μεταβάλουν στάσιν ἀπέναντι τοῦ λοιποῦ κλάδου, προσχωροῦντες εἰς τὴν μίαν καὶ ἀδίκαιον ὀργανώσιν μας, ἢ δὲν θέλουν ν' ἀναλάβουν τεραστίαν εὐθύνην ἐπὶ τῶν ὁμῶν τῶν, καὶ ὅποια θὰ ἔχουν, ἀναμφιδόλως βλαπτικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν τυχῶν τοῦ κλάδου, ἀλλὰ πρὸ παντός, ἐπὶ τῶν ἰδίων τῶν τυχῶν. Ἄλλως ὁ λοιπὸς κλάδος εἶναι ἠναγκασιμένως νὰ τοὺς καταδικάσῃ ἀνεκκλήτως ὡς ἀντιδραστικοὺς, διότι σήμερον ἔτι πλεονεξία δὲν ὑπάρχει, τὸ ὁποῖον νὰ δικαιολογῇ ὁπωσδήποτε τὴν ἐκτὸς τῆς Ὀμοσπονδίας παραμονὴν των.

Αἱ ἄλλαι ἀντιδραστικαὶ ὁμαδικαὶ συναδελφικαὶ ἐνέργειαι ἐσημειώθησαν ἐσχάτως, προκειμένου νὰ ἐκτελεσθῇ παρὰ τοῦ κ. Ἰπουργοῦ τῆς Παιδείας τὸ πρακτικὸν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, διὰ τοῦ ὁποῖου προηγετο ἕνας ἀριθμὸς συναδέλφων εἰς τὴν ΣΤ' κατηγορίαν καὶ προήρχοντο οὐκ μόνον ἐκ μέρους συναδέλφων, κατεχόντων διευθύνσεις εἰς σχολεῖα ἰδίων τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ μέρους ὄρισμένων συναδέλφων Ἀθηναίων μετεκπαιδευθέντων. Οἱ συναδέλφοι οὗτοι, πληροφόρηθέντες περὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἤρχισαν καταβάλλοντες διαφορὰς ἕκαστος ἐνεργείας, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ματαιώσουν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρακτικοῦ τούτου ἐκ μέρους τοῦ κ. Ἰπουργοῦ τῆς Παιδείας. Εἰς τὰς ἐνεργείας των αὐτὰς πρόβδαινον, ἄλλοι μὲν, διότι ἔδλεπον ἐκφεύγουσαν ἀπὸ τῶν χειρῶν των τὴν διευθύνσιν τῶν σχολείων, τὴν ὅποیان κατέχουν ἀπὸ ἐτῶν καὶ ἄλλοι, διότι δὲν ἔμενον ἱκανοποιημένοι ἐκ τῆς προτεινομένης ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τοποθετήσεώς των, ἐπιζητοῦντες τὴν κατάληψιν τῶν διευθύνσεων ὄρισμένων σχολείων, πρὸς τὰ ὅποια τοὺς εἴλασκον ἰδιαιτέρα συμφέροντα. Καὶ ἤρχισαν, τοιουτοτρόπως, οἱ συναδέλφοι οὗτοι σχηματίζοντες μικρομάδας νὰ ἐπισκέπτονται τὸν κ. Ἰπουργόν καὶ τοὺς περὶ αὐτόν, τοὺς ὁποίους ἐξώρχιζον νὰ μὴ ἐκτελεσθῇ τὸ πρακτικὸν ὑποβάλλοντες συγχρόνως διαφόρους γνώμας των περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχετικοῦ ἔδαφιοῦ τοῦ Ν. Διατάγματος περὶ διαβαθμίσεως, γνώμας ἀλληλοσυγκρουόμενας πολλῶς μεταξὺ τῶν καὶ ἐξυπηρετούσας τὴν ἰδίαν ἐκάστου ἀποψίν, ἀναλόγως τῶν ἀτομικῶν τοῦ βλέψεων καὶ συμφερόντων. Εἰς τὰς ἐνεργείας των, ἐνοστίται, αὐτὰς ἠγνόησαν τελείως τὴν Ὀμοσπονδίαν καὶ μόνον μία τιμητικὴ ἐξαιρέσις παρουσιάσθη μεταξὺ τῶν συναδέλφων Πειραιῶς, οἱ ὁποῖοι δι' ἐπιτροπῆς των ἐπεκοινώνησαν μετὰ τῆς Διοικήσεως καὶ ἀνέπτυξαν τὰς ἀπόψεις των.

Ἡ Διοίκησις, κύριοι ἀντιπρόσωποι, ἐνδιαφερόμενη οὐκ ὑπὲρ ὄρισμένων προσώπων ἢ ὄρισμένων τάξεων συναδελφικῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ βαθμοῦ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὁ ὁποῖος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος, ἀνήκει εἰς ἑλοῦς τοὺς συναδέλφους, κατέβαλεν ἑλὰς τὰς δυνατὰς προσπάθειας, ἵνα ἐπιτύχῃ ὁπωσδήποτε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐν λόγῳ πρακτικοῦ, διότι διησθάνετο ὅτι ὁ περιεχόμενος βαθμὸς ἐκίνδυνος ν' ἀπολεσθῇ δι' ἑλοῦς μας, ἀλλ' ἄτυχῶς αἱ προσπάθειαι τῆς αὐτῆς δὲν ἰσχύσαν νὰ λύσουν τὸ ζήτημα καὶ, τοιουτοτρόπως, οὗτο ἐχρόνισεν καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ εἰσηγητοῦ δὲν ἐκέρδηθῃ μέχρι σήμερον παρ' οὐδενὸς τῶν συναδέλφων.

Δὲν εἶναι τῆς παρουσίας στιγμῆς νὰ ὁμο-

λήση ή Διοίκησις επί του Ν. Διατάγματος της διακαθάρσεώς μας, κύριοι αντιπρόσωποι. Είναι όμως υποχρεωμένη, χάριν αυτών των γενικών μας συμφερόντων, να κινήση την αντίληψιν αυτήν των αντιδρασάντων συναδέλφων, διότι διά της στάσεώς των ταύτης έγιναν παραίτιοι όχι μόνον άπωλείας του βαθμού του Εισηγητού, αλλά και μειώσεως του κύρους της Όμοσπονδίας, ή οποια παραστάθη εις τὰ όμματα εκείνων, οι όποιοι έχουσι λόγους, ν' άνησυχούν διά την οσημέραι κραταίωσιν της, ως αποβλέπουσα εις την εξυηρητέωσιν άτομικών συμφερόντων. Καί όταν μόν, κύριοι αντιπρόσωποι, ή μομφή αυτή κατά της Όργανώσεώς μας άπευθύνεται εκ μέρους άτόμων, ξένων προς τον κλάδον και την άποστολήν του, το πράγμα αυτό είναι εύκολον να εξηγηθή. Όταν όμως έρχονται συνάδελφοι να κατασκευάσαν ενώπιον της κοινής και επίσημου γνώμης την Διδοσκαλικήν Όμοσπονδίαν, αποβλέποντες εις τὰ άτομικά των μικροσυμφέροντα, το πράγμα όχι μόνον αξίζει άλλ' επιβάλλεται, κατά την αντίληψιν μας, να μελετηθή, να κριθῆ και να συζητηθή ή λήψις των ενδεικνυομένων μέτρων, καθ' όλων εκείνων, οι όποιοι, μένοντες, ως επί το πλείστον, μακράν της Όργανώσεως και άδιαφορούντες περί αυτής, σπεύδουσι, εν τούτοις, πρώτοι να καρπωθούν όλα εκείνα τὰ όφελήματα, τὰ όποια αυτή διά του όγκου της κατακτά ύπέρ του κλάδου, ενφ, συγχρόνως, διά της διαγωγής των, παρουσιάζουν τον κλάδον ως μπουλοόκι άούνακτον, εκμεταλλεόμενον παρὰ των διαφόρων κτηραγρέων, οι όποιοι, κατά την αντίληψιν των, εισπηρόσυν κατά καιρούς εις την Διοίκησιν της «λεγομένης» Διδοσκαλικής Όμοσπονδίας. Δέν είναι δυνατόν ουδέ επιτετραμμένον εις εκείνους, οι όποιοι πιστεύουσιν εις την άγνότητά της Όργανώσεώς μας και στηρίζουσι το μέλλον των και το μέλλον της Λαϊκής Έκπαιδεύσεως εις την εξάπλωσιν και γενικήν επικράτησιν της Όργανωτικής Ιδέας, να άνέχωνται επ' άπειρον τοιαύτας άνευθύνους και καθάρως συμπεροντολογικάς επεμβάσεις συναδέλφων, άγνωστών την αξίαν της Όργανώσεως, οι όποιοι συντελοῦν εις την καταρράκωσιν του ήθικου κύρους του οργανωμένου διδοσκαλικου κόσμου και την ματαίωσιν των άποράσεων, τας όποιας, σεις κατ' έτος, κύριοι αντιπρόσωποι, συναρχόμενοι ενταύθα εξ όλων των σημείων της Ελλάδος λαμβάνετε μετά πολυμήρους εξουσιαστικας συζητήσεις, δραματιζόμενοι ευτυχιστερον το κοινόν μέλλον, επ' αγαθή των παιδιών του λαου, των παιδιών μας.

Και, άκριβώς δι' αυτό, ή Διοίκησις, κινίχουσα από το επίσημου τούτου ήγματος την διανοητικότητά των συναδέλφων αυτών, ύχειται να επικρατήση εις το μέλλον ή αντίληψις, ότι τότε μόνον θα αιχμαλωτισώμεν το μέλλον, όταν ελκίκαί οι άτομικαι και αι γενικαί άνεργειαι μας τείνουσι εις την εξάσκησης της άπαιτούμενης πίσεως προς τους εκπροσώπους του Κράτους διά την άναγνώρισιν υπ αυτών των νημίμων και δικαίων διεδικησεών μας. Άλλως, πολύ συντόμως θα ίδωμεν να ρήη πῶον αντί αίματος μέγα εις τον πανελληνιον αυτών σωματειακόν οργανισμόν μας, τους δε υγιούς σκεπτομένους συναδέλφους αποφεύγοντας ν' αναλάβουσι εν τῷ μέλλοντι την Διοίκησιν.

3.—Αι Περιοδεΐαι.

Η Διοίκησις, φρονούσα ότι, εν εκ των κυριωτέρων καθηκόντων της είναι και ή εκτέλεσις περιοδεΐων διά τινων μελών της εις όσον το δυνατόν ευρυτέραν κλίμακα, διανήργησε τοιαύτας εν Μακεδονίη και Θράκη διά του Γενικου Γραμματέως της επισκεφθέντος κατ' Οκτώβριον τους Συλλόγους Βερροίας, Έδέσσης, Φλωρίνης, Θεσσαλονίκης, Ξερρών, Δράμμης και Καβάλλας και διά του Προέδρου της, επι-

σκεφθέντος κατά Νοέμβριον τους Συλλόγους Μαγνητίας, Λαρίσης, Τρικάλων, Καρδίτσας, Φθιώτιδος και Θηβών.

Είχε δε λάβει άπόφασιν να επεκτείνη τας περιοδεΐας της αυτῆς διά του Προέδρου της εις τους περισοτερούς Συλλόγους της Ηελοποννήσου, μη εκτελεσθείσας όμως, διότι λόγοι συνδεδόμενοι στενούς με τά γενικά μας συμφέροντα, δέν έφαινότο επιτρέποντες τότε την εξ Αθηνών απομάκρυνσιν των.

Εκ των περιοδεΐων, αι όποια διενεργήθησαν, διεπιστώθη ότι, οι μὲν συνάδελφοι σπεύδουσι μετά χαράς και υπερηφανείας να επικοινωνήσουσι με τον περιοδεύοντα εκπροσώπον της Όργανώσεώς των, ή δε κοινωνία λαμβάνει άφορμήν να μας προσέξη καλλίτερον και να όμιλήση περί ήμῶν μετά μεγαλειότερον σεβασμού. Αν, άμπρότερα ταῦτα θελήσωμεν να εκμεταλλεωθώμεν προσηκόντως, είναι αυτόνοήτον ότι, σὺν τῷ χρόνῳ δέν θα εύρίσκειται συνάδελφος, παραμῆνον μακράν της οργανώσεώς μας, ή δε Κοινωνία θ' άποβῆ κραταίως ήμῶν σύμμαχος διά την πρόοδον και ανάπτυξιν του Λαϊκου σχολείου του όποιοι τὰς τύχας κανονίζουσι σήμερον κατά τὸ δοκοῦν οι εκάστοτε Έπουργοί της Παιδείας, οι όποιοι, ως επί το πλείστον, δέν ήδυνήθησαν ή δέν ήθέλησαν ν' αναγνωρίσωσιν την μεγάλην αξίαν του, ασχοληθέντες με τὰς «Μέσας» και «Ανωτάτας» Έκπαιδεύσεως.

Χάριν, επομένως, του σκοπου τούτου, ή Διοίκησις φρονεί, ότι είναι άνάγκη να δοθῆ σαφής και κατηγορηματικῆ ή έντολή εις την νέαν Διοίκησιν, να περιοδεύση κατά το άρχόμενον Όμοσπονδιακόν έτος όλόκληρον την Ελλάδα και να επισκεφθῆ όλους τους περιφερειακούς Συλλόγους και, δι' αυτών, πρό παντός, τον λόγον, ενέγραψεν εις τον Προϋπολογισμόν του άρχόμενου έτους ηύξημένα ώρισμένα κονδύλια του, τὰ όποια θα ζητήση να ψηφισθῶν παρ' όμῶν κατά την ήμέραν της επισημείσεώς του, διότι πιστεύει, ότι το έρον συναδελφικόν χρημα θα διατεθῆ χάριν Ιεροῦ, επίσης, σκοπου.

4.—Συνεργασία μετά των λοιπῶν δημοσιουπαλληλικῶν Όργανώσεων.

Η Διοίκησις, κύριοι αντιπρόσωποι, έλαβεν άφορμήν και εύκαιρίαν κατά το διαρρεῶσαν έτος να συμπράξῃ επανειλημμένως μετά των λοιπῶν δημοσιουπαλληλικῶν Όργανώσεων, μελῶν της Συνομοσπονδίας δημοσίων υπαλληλῶν.

Είχεν υποχρέωσιν ή Όμοσπονδία ήμῶν και χάριν του ίδιου συμφέροντος, αλλά και χάριν του γενικου δημοσιουπαλληλικου τοιούτου όχι μόνον, προσκαλουμένη εις την σύμπραξιν ταύτην να μη διατάξη, αλλά και να επιδιώξῃ ταύτην, άπου, κατ' ευτυχίαν, ο δημοδιδασκαλικός κόσμος κατώρθωσεν, επί τέλους, να αναγνωρισθῆ παρά του Κράτους δημοσίως υπάλληλος και αυτός και να εξέλθῃ εκ της περιέργου εκείνης θέσεως, την όποιαν επί χρόνους μακρούς κατείχε, μεταξύ του δημοσίου υπαλληλου και του υπηρετικου προσωπικου των δημοσίων υπηρεσιών.

Συνεπράξῃ, λοιπόν, μετά των λοιπῶν δημοσίων υπαλληλῶν ειλικρινῶς και συναγωνίσθη μετ' αυτών τιμῶς άπ' άρχης του δημοσιουπαλληλικου άγανος ως Ισοτίμως μετ' αυτών σύμμαχος, χωρίς υπολογισμούς και έλαβε μέρος εις τὸ συγκληθέν κατά Δεκέμβριον Α' πανυπαλληλικόν συνέδριον, συμβαλοῦσα και αυτή εις την στερέωσιν του όρυκώρου και υπερλάμπρου εκείνου οικοδομήματος, τὸ όποιον φέρει επί του ατωμάτου του την επιγραφήν «Συνομοσπονδία των δημοσίων υπαλληλῶν της Ελλάδος» και τὸ όποιον θα περιλάβῃ ὑπό την στέγγν του όλους τους πολιτικούς υπαλληλους, μεταξύ των όποιων θα κατέχη και ο κλάδος των δη-

μοδιδασκάλων την θέσιν του, όχι άσφαλῶς, την τελευταίαν.

Βεβαίως, κατά την σύμπραξιν ταύτην, ανελέομεν υποχρεώσεσι άπάνταν της Συνομοσπονδίας. Αλλά δέν ήτο επιτετραμμένον να προσχωρήση ή Όργανώσις ήμῶν εις την Συνομοσπονδίαν ως μέλος αυτής κατ' άπόφασιν μόνης της Διοικήσεως. Καί δι' αυτῆ, αι υποχρεώσεσι ήμῶν αναλήθησαν ὑπό την αίρεσιν, ότι ή σημερινῆ Συνέλευσις μας θα κρίνη και θα λάβῃ άποφάσεις σχετικῶς.

Ποίας ύφελείας άπεκόμισεν ή Όμοσπονδία μας εκ της συνεργασίας της ταύτης μετά των λοιπῶν υπαλληλῶν, επιπυλασόμεθα να εκθέσωμεν προς όμας κατωτέρω εν ίδιῳ κεφαλαίῳ της παρούσης εκθέσεως. Τοῦτο μόνον κατά την στιγμήν ταύτην τονίζομεν ότι: οι δημοσίως υπάλληλοι υπεστήριξαν τιμῶς τὰ πάσης φύσεως ζητήματα του κλάδου μας και συνέβαλον και αυτοί, τοιοιουτρόπως, ώστε άλλα μὲν εξ αυτών να λυθῶν κατά τὰς άπόψεις μας, άλλα δε να καλλιεργηθῶν δεόντως και να δημιουργηθῶν σεβασταί έπιπέδες παρ ταχείας λύσεώς των. Καί δι' αυτό αισθάνεται υποχρέωσιν ή Διοίκησις να εκφρασῆ και κατά την επίσημον αυτήν στιγμήν την ευγνωμοσύνην της προς τους αδελφούς υπαλληλους, και να δηλώση προς αυτοὺς ότι, ο οργανωμένος κλάδος των δημοδιδασκάλων θα διατελῆ εν τῷ μέλλοντι ψυχικῶς ήνωμένος μετ' αυτών και θα καταβάλῃ όλα του τὰ δυνάμεις, διά την κραταίωσιν της Συνομοσπονδίας του δημοσίου υπαλληλικου κόσμου της χώρας, μετά του όποιου τον συ δέουσι τὰ κοινὰ συμφέροντα και ή κοινή τύχη.

Ο υπαλληλικός άγών δέν δύναται παρὰ να διεξαχθῆ ένιαίως εν τῷ μέλλοντι, ή δε καλῶς έννοσημένη άλληλεγγύη πρέπει να επεκταθῆ και να επικρατήση εις όλας τὰς δημοσιουπαλληλικῶς τάξεις, ανεξερτηνῶς κλάδου.

Εις τὰς αληθείας αυτῶς πιστεύει απόλυτως ή Διοίκησις της Όμοσπονδίας μας και ένεκα τούτου εθεώρησεν υποχρεώσιν της να ενίσχυσῃ όχι μόνον ήθικῶς, αλλά και υλικῶς τους εσπάρτας διωχθέντας εκπροσώπους των υπαλληλικῶν οργανώσεων, διενεργήσασα έρανον ὑπέρ αυτών μεταξύ των μελῶν της.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

Κατά ταῦτα επί των κεφαλαίων όργανωτικῶν ζητημάτων ή Διοίκησις της Όμοσπονδίας ενήργησεν με τὰς εξῆς κατευθυντηρίους γραμμάς:

1) **Επί της άπολύσεως του Δ. Συμβουλίου.**— Καίτοι δέν εύρον εύνοϊκόν έδαφος διά να στηρίξῃ μίαν έντονον επιθετικῆν πολιτικῆν κατά των υποτακτικῶν της Δικτατορίας, των διενεργησάντων την άπόλυσιν επί τῷ σκοπῷ της καταπτώσεως του Κλάδου και της έπιβολῆς των γνωστών αντιεκπαιδευτικῶν αντιλήψεων — δεδομένου, ότι ή τελευταία μας Γενική Συνέλευσις δέν έπελήφθη επαρκῶς, ενφ ήδύνατο να το πράξῃ, της όργανωτικῆς εκμεταλλεσεως ενος σπουδαίου πλήγματος, τὸ όποιον κατασφραγῆ κατά της οργανώσεώς μας — εν τούτοις άναμετρώσα τὰς συνεπείας τὰς όποιας ήθελεν έχει επί του μέλλοντος της οργανώσεώς μας και της επιτυχίας των άγώνων της μία εγκατάλειψις των οργανωτικῶν θυμάτων εις την τύχην των ήβῆδισε παρὰ τὰ νομικά έμπόδια, και παρὰ τὰς παρεξηγήσεις, που έδημιουργήθησαν με φίλους συναγωνιστῶς και με τὰ θυματα της άπολύσεως, προς την όδον της έσκεμμένης δράσεως, δεικνύουσα προς τον Κλάδον τον δρόμον του οργανωτικου καθήκοντος, τῷ όποιου ή ταχεία και άνευ χρονοτριβῆς εκκλήρωσις τῶς πίπτοντας ήγήτορας ένδοξορνεῖ ήθικῶς

τούς αγώνας τονώνει και τὸν ζῆλον τῶν νέων ἡγητόρων, ὅπως και πάντων τῶν εἰς τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν δρώντων ὑλεκταίαι και ζωοπυροὶ και τοὺς ἐχθροὺς τῆς ὀργανώσεως καταποιεῖ.

2) **Ἐπὶ τῆς πολιτείας ὀρισμένων Συλλόγων.** — Πιστεύοντες εἰς τὸ δόγμα, ὅτι ἡ ἑλλησις πίστειωσ πρὸς τὸ πρόγραμμα τῆς Ὀμοσπονδίας, συνοχῆς και πειθαρχημένης δράσεως και καλῆς ἐπιστοσύνης πρὸς τὴν ὑπευθύνως διοικοῦσαν ὀργάνωσιν εἶναι ὁ σάραξ τῆς Ὀργανώσεως, ὁ ὑποσκάπτων τὸ οἰκοδόμημα αὐτῆς και προετοιμάζων τὴν τραγιγὴν πτώσιν τῆς, ἀντιμετωπίσαμεν ψυχραίμως μὲν, ἀλλὰ παραδειγματικῶς τὰς εἰς κρίσιμωτίτας στιγμὰς ἐκδηλωθεῖσας ἀνταρσίας και ἀποπειρας πρὸς ἐπιβολὴν ἐγωιστικῶν και αὐταρχικῶν ἀντιλήψεων εἰς περιφρόνησιν τῆς γνώμης τοῦ ὀργανωμένου συνόλου και τῆς συνειδητῶς δράσεως πλειοψηφίας.

Εἰς τοὺς τυχὸν ἀκολουθοῦντας τὴν πολιτικὴν τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν διεστώτων και τῆς ὑποχωρητικότητος διὰ λόγους σκοπιμότητος και μὴ ἐπιδοκιμαζόμεντας τὴν θαρραλέαν, ἀλλὰ εἰλικρινῆ και τιμίαν καταδικαστικὴν χειρονομίαν μας λέγομεν: **Ἡ ὀργανώσις διὰ τὰ ὀρθοποδοσῆ μελλοντικῶς και δυνατῶς νὰ ἐμβάλῃ εἰς τοὺς φίλους μὲν τὸν σεβασμὸν, εἰς δὲ τοὺς ἐχθροὺς τῆς τὸν φόβον, δὲν δύναται νὰ ἀκολουθήσῃ πολιτικὴν συναλλαγῆς, οὐδ' ἐν παρεκκλίτῃ ἐπ' ἐλάχιστον τῶν κατευθύνσεων τὰς ὁποίας ἐχάραξε δι' ἀγώνων πρὸς τὴν τῆ: Ἰστορίας τῆς Ὀργανώσεώς μας. Οὐδε δύναται τὰ διαιρέσῃ τὰ ἀποκρίστη νοσσην μέλος τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς και δημιουργοῦν ἐπικίνδυνον ἐστίαν μολῶσεως και θανατηφόρον γάγγραιαν.**

Ἀντίθετος ἀντίληψις, θὰ ἐκαλλιέργει τὴν τῶνασιν τῶν ἐγωιστικῶν ἀντιλήψεων, τὸν ὀλιγαρχισμόν, τὴν κατάκτισσιν και ἀποσύνθεσιν τῆς ὀργανώσεως και θὰ ἐκάλεε συντόμος τὰ μέλη τῆς Ὀμοσπονδίας νὰ θέσουν διὰ τῶν χειρῶν τῶν τὴν ἐπιθανάτιον πλάκα ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ, ὁ ὁποῖος τόσον τελεσφόρος ἐκάλασε μέχρι σῆμερον διὰ τὴν ὑπερσπίσιν τῶν συμφερόντων τῆς λαϊκῆς Παιδείας και τῶν ἐργατῶν αὐτῆς.

3) **Ἐπὶ τῆς πνευνώσεως τοῦ ὀργανωτικοῦ μας μεθόδου.** — Ἡ Διοίκησις πιστεύουσα, ὅτι ὅπως καιθε θρησκεία, αὐτῶ και ἡ θρησκεία τῆς ὀργανώσεως, διαδίδεται κυρίως δι' ἐμπνευσμένων περιουσιῶν και προσωπικῶν ἐπικοινωνιῶν τῆς Διοικήσεως μὲ τὰ μέλη τῆς, διέθεσε ὅσον χρονικὸν διάστημα αἱ περιστάσεις τῆς ἐπέτρεψαν διὰ τὴν ἐπαφὴν τῆς μὲ τὴν ζῶην τῆς ὀργανώσεως και τοὺς καλμῶς τῶν μελῶν τῆς.

Τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα τῆς ἐπαφῆς αὐτῆς και τὸν εὐεργετικὸν ἀντίκτυπὸν τῆς ἐπὶ τῆς τῶνώσεως τοῦ ὀργανωτικοῦ ἡθικοῦ τόσον τῆς Διοικήσεως, ὅσον και τῶν μελῶν τῆς: εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσουν ὅλοι ἐκεῖνοι, ποῦ παρηκολούθησαν ἐκ τοῦ σῦνεγγυς τὰς ἐργασίας τῶν περιουσιῶν.

Αὐτὴ τῆς πολιτείας τὴν ὅποσαν ἤσκησεν ἡ Διοίκησις και διὰ τῶν μέτρων, τὰ ὅποια ἐπικαίρως ἐκάστοτε προσεπάθει νὰ λαμβάνῃ, ἐπέτρεχε τὴν ἀνασυγκρότησιν ἐντὸς τοῦ ὀμοσπονδιακοῦ ἔτους 1926-1927 δέκα ἐξ Συλλόγων Δημοδιδασκάλων ἀνυπάρχων, τὴν αὔξησιν τῶν μελῶν τῆς Ὀμοσπονδίας και τῶν συνδρομητῶν τοῦ «Διδ. Βήματος» και, γενικῶς, τὴν πένουσιν τοῦ ὀργανωτικοῦ μας μετώπου, τὸ ὅποῖον οὕτω παρουσιάζεται ὀσημέραι συμπληγέστερον, ἐπιβλητικώτερον, σεβαστότερον και μαχητικώτερον.

Οὕτως ἐνεργήσασα ἐπὶ τῶν κεφαλαίων ὀργανωτικῶν ζητημάτων ἡ Διοίκησις και προνοήσασα ὅπως 1) Ἰδρυθῇ Λέσχῃ Δημοδιδασκάλων ἐν Ἀθῆναις, τόσον ἀπαραίτητο διὰ τὴν ἐξύψωσιν τῆς ὀργανώσεώς μας και τῆς δημιουργίας μιᾶς ὀργανωτικῆς κινήσεως ἐν τῇ πρωτεύουσῃ πρὸς τὸν ἀνώτερον σκοπὸν τῆς παρατίξεως ἐνταῦθα μιᾶς ὑγιοῦς ἐπαγγελματικῆς πρωτοπορείας, 2) Ἰδρυθῇ ὁμοίως ὁ πυρὴν τῆς Β.βλιοθήκης, ἡ ὁποία προώριστα νὰ τροφοδοτῇ πνευματικῶς ἀπαντας τοὺς συναδέλφους, ποῦ θὰ συγκεντρώνωνται ἐν τῇ Λέσχῃ πρὸς ἀνταλλαγὴν ὀργανωτικῶν και ἐκπαιδευτικῶν γνώμων, ἀλλὰ και πρὸς εὐχάριστον και τερπνὴν ψυχαγωγίαν, 3) ὕψωθῇ ὁ τύπος τῆς Ὀμοσπονδίας μας εἰς ἐπίπεδον τῶν εὐρωπαϊκῶν συνδικαλιστικῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων διὰ τῆς ἀναθέσεως τῆς σχετικῆς φροντίδος εἰς τὸν ὀργανικὸν διευθυντὴν τοῦ «Διδ. Βήματος» διὰ τῆς προσθήκης ἐνὸς τοῦλάχιστον τετρασελίδου, δι' ἐπιστημονικὴν παιδαγωγικὴν ἐργασίαν και διὰ τῆς εὐρείας ἐπικοινωνίας του μὲ τὰ ξένα ἐκπαιδευτικὰ περιοδικὰ και ἐφημερίδας, πιστεύει, ὅτι χαράσσει μιαν γραμμὴν ὑγιοῦς ὀργανωτικῆς πολιτικῆς τοῦ μέλλοντος, πολιτικῆς ἡ ὁποία ἐξυψώσασα Ἑλλαδικῶς και διεθνῶς τὴν ὀργάνωσιν μας και συνειδητοποιοῦσα παγκοσμίως ἀπόψεις και διεθνῆ ἐκπαιδευτικὰ και ὀργανωτικὰ προβλήματα, θέλει προωθήσῃ τὸ συνδικαλιστικὸν μας πνεῦμα πρὸς τὰ ἐκεῖ, ὅπου μᾶς περιμένει ἀλλαγὴ τῶν ἀθλήτων ὄρων τῆς ἐκπαιδευτικῆς μας ζωῆς, πλήρως και οὐσιαστικῆς μεταρρυθμίσεως σχολείου και σχολικοῦ βίου και δημιουργία εὐτυχέστερου μέλλοντος διὰ τοὺς ἐργάτας τῆς εὐτυχίας τοῦ λαοῦ και τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Τοιαῦτα ζητήματα, ἀπασχολήσαντα τὴν Ὀμοσπονδίαν μας, εἶναι τὰ ἐξῆς κύρια:

- α) Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν Ἐπιθεωρητῶν,
- β) Αἱ μεταθέσεις μας,
- γ) Ἡ αὐτοδιοίκησις και
- δ) Οἱ προσωρινοί.

1. — Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν Ἐπιθεωρητῶν.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, κληθὲν κατὰ τοῦ Ἐκουργίου τῆς Παιδείας ἐπὶ δικτατορίας νὰ ἐφαρμῶσῃ τὸ Διάταγμα περὶ ἐλαττώσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπόλυσιν τῶν Ἐπιθεωρητῶν, τῶν πιστευόντων εἰς τὴν ἔξαι τῶν Δημοτικισμοῦ, ἀδιαφοροῦν ἂν μεταξὺ αὐτῶν δεηρόχον πρόσωπα, τιμῶντα τὸ σῶμα τῶν Ἐπιθεωρητῶν και τὴν Ἐκπαιδεύσιν.

Ἡ Διοίκησις δὲν ἦτο δυνατὴ νὰ μείνῃ ἀσυγκίνητος πρὸ τοῦ μελετωμένου τοῦτου τραύματος κατὰ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως και διὰ τοῦτου, παρουσιασθεῖσα ἀνώπιον τοῦ Ἐκουργίου κ. Σκουρῆστος και βραδύτερον ἀνώπιον τοῦ κ. Πάπῃ ἐπέδωκε τὰ ἀπο ὅρας και 24ης Ἰουλίου ὀπομνήματα τῆς και ἐζήτησε νὰ γίνῃ ἡ ἐκκαθάρισις τῶν Ἐπιθεωρητῶν διὰ τῆς ἀπολύσεως τῶν ἀποδειχθέντων ἀνικάνων και ἐπιβλαβῶν στοιχείων και ἀσχετῶς γλωσσικῆς αὐτῶν ἰδεολογίας.

Ἡ παρασκευασζομένη τότε ἐγκληματικὴ ἐκκαθάρισις εὐτυχῶς ἐματαιώθη και ἡ Ὀμοσπονδία μας εἶναι εὐτυχῆς, διότι συντέλεσε και αὐτὴ διὰ τῆς ἐπικαίρου ἐπεμβάσεώς τῆς εἰς τὴν μεταίωσιν αὐτῆς, διότι, κατὰ ἄσταν ἀντίθετον ἀντίληψιν, ὁ Κλάδος τῶν δημοδιδασκάλων θεωρεῖ τοὺς Ἐπιθεωρητῆς του σάρκα αἱ τῆς σαρκός του και πιστεύει, ὅτι, κάθε διωξις κατὰ τῶν Ἐπιθεωρητῶν του εἶναι διωξις,

στραφομένη καθ' ὀλοκλήρου τοῦ κλάδου. Καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ τοισθῇ τὸ τελευταῖον τοῦτο, διότι, ἀτυχῶς, ὑπάρχουν Ἐπιθεωρηταί, ἐλάχιστοι αὐτοῦτοι, οἱ ὁποῖοι ἀμφιβάλλουν διὰ τὴν ἀλήθειαν αὐτῆν, φρονῶντες ὅτι, ὁ ὀργανωμένος Κλάδος μας ἀδιαφορεῖ περὶ τῆς τύχης αὐτῶν και ὡς ὀκαλλήλων και ὡς ἀτόμων.

2. — Αἱ μεταθέσεις μας.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας, ἀγωνιζομένη ὑπερ τῆς λύσεως τοῦ οικονομικοῦ μας ζητήματος, ἀβρήθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καλαίσῃ στήθεσ πρὸς στήθεσ κατὰ τοῦ Ἐκουργίου τῆς Παιδείας, ἐπὶ Κυβερνήσιω; Κοινῶν, ὁ ὁποῖος, ὑπείκων εἰς ἀξιώσεις διαφόρων πολιτευομένων, ἐδέχθη νὰ ἐνεργήσῃ μεταθέσεις συναδέλφων, χάριν τῆς ἐξυμνηρησεως κομματικῶν συμφερόντων.

Ἐνδιαφερομένη ἡ Διοίκησις; περὶ τῶν μισθῶν μας, ἀλλ' ἐνδιαφερομένης περισσότερον περὶ τῆς τιμῆς τοῦ Κλάδου, διὰ τῆς διασυρομένης διὰ τῶν ἐν λόγῳ μεταθέσεων, ἡγίαιρεν ἐγκαίρως τὸ ἀνάστημα τῆς Ὀργανώσεως και ἐτόνισεν εἰς τὸν κ. Ἐκουργὸν τῆς Παιδείας και αὐτὸν τὸν Πρωθυπουργὸν ὅτι, εἰ δημοδιδασκαλοὶ δὲν εἶναι διαταθειμένοι ν' ἀνεχθῶν τὴν ἐκάνοθον τῶν Ζαϊρικῶν ὀργίων, ἀλλ' εἰ, διακόπτοντες τὰς προσκαθίας τῶν ὑπερ τοῦ οικονομικοῦ τῶν ζητημάτων, εἶναι ἀπεφασισμένοι νὰ θυσιάσουν τὴν λύσιν αὐτοῦ χάριν τῶν μεταθέσεων.

Ἡ ἐπέμβασις αὐτῆς τῆς Ὀμοσπονδίας δὲν ἐμεινεν ἀτελεσφόρητος. Διότι, ὅπως εἶναι γνωστὸν, ὁ ὀκουργὸς τῆς Παιδείας προέβη εἰς τὴν ἀνάληψιν τῶν μήκων κοινοποιηθεισῶν μεταθέσεων, δεχθεὶς νὰ παραπέμψῃ τὰς ἐκτελεσθεῖσας εἰς τὰ Ἐκποτικὰ Συμβούλια πρὸς διαρρῦθμειν και ἀνεκατέστησε κατόπιν ἀξιωσῶς μας τὸν και ἰδιαίτερον γραμματέα τοῦ Ἐκουργίου του, ὁ ὁποῖος, λησμονήσας πρὸς στιγμὴν, δι' ἀνηκεν εἰς τὸ ὀπρατικὸν προσωπικὸν τοῦ Ἐκουργίου, και φρονῶν ὅτι εὐρεν εὐκαιρίαν νὰ δημιουργήσῃ προσωπικὸν κόμμα, ἐνόμισεν ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ καίξῃ μὲ τὴν τιμὴν τῶν δημοδιδασκάλων και τὴν ζῶην τῶν ἐκπαλιωτῶν τῶν.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἡ Ὀμοσπονδία ἐκνελητημένως ἐζήτησε κατὰ τοῦ σημερινοῦ Ἐκουργίου τῆς Παιδείας τὴν λήψιν νομοθετικοῦ μέτρου ὑπερ τῶν βιαίως μετατεθέντων συναδέλφων και εἶναι γνωστὸν ἐπίσης ὅτι κατηρητίωσ σχετικῶν ψήφισμα, τὸ ὅποῖον μετατραπὲν εἰς νομοσχέδιον κατετίθη ἀπὸ κολοῦ χρόνου εἰς τὴν Βουλὴν, και παρεπέμθη εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία τὸ ἐπέκρινεν. Ἀτυχῶς, μολοντί τοῦτο εἶχεν ἐγγραφῆ μετὰξὺ τῶν πρώτων εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Βουλῆς, δὲν ἐκατέστη ἀκόμη ἡ ἐπιψήφισις του, λόγῳ τῆς ἀντιδράσεως μερίδος τινος βουλευτῶν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ Ὀργανώσις ἡμῶν ἔσμως κατὰ τὰς γνωστὰς ἐκείνας δυσκόλους στιγμὰς μέγα μέρος συναδέλφων, ἀπειλομένων δι' ἐκποτισμοῦ και κατώρθωσι νὰ περιορίσῃ τὰ θύματα τῆς πολιτικῆς διαφθορῆς μας εἰς ἀριθμὸν ἀσπῆμαντον, δώσασα, τοιοῦτοτρόπως, ἐνα πρώτης τάξεως μάθημα εἰς τοὺς διαφόρους μικροπολιτικῶς, οἱ ὁποῖοι ἐλογάριασαν χωρὶς τὸν ξενόδοχον, ὁ ὁποῖος ἐν προκειμένῳ ἦτο ἡ Ὀμοσπονδία τῶν Ἑλλήνων δημοδιδασκάλων. Αὐτὸν δὲ τὸν «ἐξουδόχον» νὰ εἰσθε βίβατοι, κ. ἀντιπρόσωποι, ὅτι θὰ τὸν ὀκολογίζου εἰς τὸ μέλλον εἰ διαφόροι μικροπολιτικοί, δταν ἀπεφασίσουν νὰ κῆμονν και κῆλιν τοιοῦτους «λογαριασμοῦς».

3. — Ἡ αὐτοδιοίκησις.

Μολοντι, κύριε ἀντιπρόσωποι, τὴν Διοίκησιν τῆς Ὀμοσπονδίας ἀπησχόλει

κατά τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἡ ἀπόλυσις τῶν συναδέλφων τοῦ καλαίου Δ. Συμβουλίου καὶ ἡ δημοσίευσίς τοῦ Ν. Δ. τῆς διαβαθμίσεώς μας, ἐν ταῦτοις δὲν ἠβόνατο αὐτὴ νὰ μείνῃ μὲ τὰς χεῖρας καταρρωμένας, ἀνεχομένη τὴν κατάργησιν τῶν Ἑκποτικῶν Συμβούλων. Διὰ τοῦτο ἐπανεληγμένως ἐπισκέφθη τὸν τότε Πρόεδρον τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ κατ' οἶκον καὶ ὑπέδειξεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀνάγκη τῆς ἀμέσως ἀνασυγκροτήσεώς των, ἄνευ, ἄλλως τε, τῆς ὁποίας δὲν ἠβόνατο νὰ νοσηθῇ Ἑκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, ὑποβαλοῦσα καὶ τὸ ἀπὸ 25ης Ἰουνίου ὑπόμνημά της, διὰ τοῦ ὁποίου ἐζητεῖ τὴν ἀνασύστασιν τοῦ Ἑκποτικῶν Συμβουλίου διὰ τῆς συμμετοχῆς δύο ἀντιπροσώπων συναδέλφων, ἐλεγχομένων ἀπὸ τοῦ κλάδου, τὸσον εἰς αὐτὰ, ὅσον καὶ εἰς τὸ Ἑκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

Καὶ τὰ μὲν Ἑκποτικὰ Συμβούλια δὲν ἐπέτρεψεν ἡ Δικτατορία ν' ἀνασυσταθῶν. Κατῆρτίσθη ὅμως βραδύτερον σχέδιον διατάγματος, διὰ τοῦ ὁποίου μᾶς παρεχωρεῖτο μία μόνον θέσις εἰς τὸ Ἑκπαιδευτικόν. Καταλυθεὶς μετὰ ταῦτα τῆς Δικτατορίας, ἡ αἰτησίς μας ἐγινε πλήρως ἀποδεκτὴ καὶ τὸ μεγαλειότερον βῆμα πρὸς τὴν αὐτοδιοίκησιν μας ἐκερδήθη διὰ τῶν δύο θέσεων, αἱ ὅποιας παρεχωρήθησαν διὰ τὸν κλάδον μας εἰς τὸ Ἑκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

Καὶ τώρα, κύριοι ἀντιπρόσωποι, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναφέρωμεν λεπτομερῶς τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐκολιταύθη ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν αἰρετῶν μελῶν μας εἰς τὸ Ἑκπαιδ. Συμβούλιον, διότι πολλὰ κολληχόθεν ἐλεγχθησαν ἐναντίον μας. Ἡ Διοίκησις, κύριοι, διὰ τῆς ὁπ' ἀριθ. 6 ἐγκυκλίου της καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. Δ. περὶ ἀνασυστάσεως καὶ συγκροτήσεως τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καθώρισεν τὸν τρόπον τῆς δι' ἐκλεκτόρων ἐκλογῆς τῶν αἰρετῶν μας μελῶν εἰς αὐτὸ, φρονούσα ὅτι, κατὰ τὴν πρώτην, τοῦλάχιστον, ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ ὁ τρόπος οὗτος ἐπρεπε νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ καλλίτερος, καὶ παρηγγεῖλε εἰς τοὺς ὑλλόγους νὰ ὑποδείξουν ταχέως τὸν ἐκλεκτόρα των μεταξὺ τῶν ἐν τάξει μελῶν των. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Παιδείας ὑπέδειξεν ἄλλον τρόπον ἐκλογῆς, παρὰ τὰς ἀντιθέτους γνώμας τῆς Ὀμοσπονδίας μας καὶ τῆς Ὀμοσπονδίας τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἑκπαιδεύσεως, ἡ Διοίκησις, ὑποχρεωθεῖσα νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰς προτέρας τῆς σκέψεις καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ κατευθύνῃ τὴν σκέψιν τοῦ ὀργανωμένου κλάδου εἰς τὴν ἐξέυρεσιν τῶν ἱκανωτέρων προσώπων διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἑκπαιδ. Συμβούλου, ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ὑλλόγους τὴν ὁπ' ἀρ. 7 ἐγκυκλίον της, εἰς τὴν ὁποίαν ἔγραφε τὰ ἑξῆς: «Ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας, μὴ ἀπεδύλουσα εἰς ὄρισμένα πρόσωπα, ἀλλ' ἐνδιαφερομένη κυρίως διὰ τὴν ἐξέυρεσιν συναδέλφων, ἐχόντων πρὸ παντὸς χαρὰς ἡμέρας, δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ περῶ εἰς ὑποδείξειν ὑποψηφίων. Συναίσθανομένη ὅμως, ὅτι ἔχει καθήκον νὰ δώσῃ κοινὰ ἵνα κατεύθυνσιν εἰς τὴν σκέψιν τοῦ κλάδου ἐν προκειμένῳ, παρακαλεῖ τοὺς ὑλλόγους νὰ σκεύουσιν, ἅμα τῇ λήψει τῆς παρουσίας, νὰ ὑποδείξουν εἰς ἡμᾶς μερικὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα θεωροῦν ἱκανὰ διὰ τὴν θέσιν τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ Συμβούλου, ἵνα ἐκ τῶν συγκεντρωμένων, τοιοῦτοτρόπως, ὀνομάτων δυνηθῶμεν νὰ ἐξέυρωμεν τοὺς μέλλον ἐνδεικνύμενους διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦτο. Ἐννοεῖται ὅτι, αἱ ἀπαντήσεις τῶν ὑλλόγων πρέπει ἀπαραίτητως νὰ φθάσῃν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ὀμοσπονδίας μέχρι τῆς 20ῆς τρέχοντος (Νοεμβρίου) μηνός, διὰ νὰ δυνηθῶμεν ἐγκαίρως νὰ

ἐκφέρωμεν τὰς γνώμας μας, ἐν πλήρει συνειδήσει ὅτι, αὐταὶ ἐξυπηρετοῦν τὰ καλῶς ἐννοούμενα κοινὰ μᾶς συμφέροντα».

Ἡ Διοίκησις, ὡς βλέπετε, εἶχε σκοπὸν νὰ συγκεντρώσῃ ἓνα ἀριθμὸν 50 ἢ 100 ἐκλεκτῶν συναδέλφων καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ ἐκλέξῃ 15 ἢ 20 ἢ 30, καλοῦσα τὸν κλάδον νὰ ἐξέυρῃ μεταξὺ αὐτῶν τοὺς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἱκανωτέρους. Εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς δὲ αὐτὴν προέβαινε, διότι δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ δεσμεύσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῶν συναδέλφων, ὑποδεικνύουσα ὀρισμένον ψηφοδέλιον, ἀλλ' ἀπλῶς, διότι ἡ θύνατο καθῆκον ὡς ὑπεύθυνος Διοίκησις νὰ κατευθύνῃ τὸν κλάδον εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μάλλον ἱκανῶν ἀντιπροσώπων του.

Ἄτυχῶς ὅμως τὸ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Ὀμοσπονδίας κυκλοφορήσαν προγενεστέρως μεταξὺ τοῦ κλάδου ψηφοδέλιον τῶν μελῶν τοῦ καλαίου Δ. Συμβουλίου τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ ἡ ὑπόδειξις ὡς ὑποψηφίων ἄλλων συναδέλφων ἀπὸ τῶν περιοδικῶν «Ἑρμῆς» συνετέλεσαν εἰς τὴν δημιουργίαν ἐπιτιμῶν ἀντιθέσεων μεταξὺ τῶν ὑλλόγων, καὶ, τοιοῦτοτρόπως, ἐλαχιστοὶ ἐξ αὐτῶν συνεμορφώθησαν πρὸς τὴν πρόσκλησιν τῆς Διοικήσεως, ὑποδείξαντες ὡς ὑποψηφίους πρόσωπα, προσερχόμενα ἐκ τῶν μελῶν των, ἐνῶ ἄλλοι προέτεινον ὡς τοιοῦτους τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως. Ἐπειδὴ ὅμως συγχρόνως ἀνεπέυχθη εἰς πλείστα περιφερίας ἀντίληψις καθαρῶς τοπικιστικῆ, ἐκζηλωθεῖσα ἴδιως ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ, ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας ἔχουσα καὶ σύμφωνον τὴν γνώμην τοῦ συνεδριάζοντος τότε Ἑκποτικῶν Συμβουλίου, ἐζήτησεν ἀπὸ κοινοῦ μετ' αὐτοῦ παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἰπουργείου τῆς Παιδείας καὶ παρὰ τοῦ Ἰβίου Ἰπουργοῦ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκλογῆς, διὰ νὰ διαλυθῇ ὁ παρατηρούμενος σάλος μεταξὺ τῶν συναδελφικῶν τάξεων καὶ νὰ δοθῇ ὁ κατάλληλος χρόνος, διὰ τὸν καλλίτερον διαφητισμὸν του. Ἄτυχῶς, ἡ κοινὴ μας αὐτὴ αἰτησίς, ὑποστηρικθεῖσα καὶ ἀπὸ τῆς Ὀμοσπονδίας τῆς Μέσης Ἑκπαιδεύσεως, ἀπερρίφθη. Ἐνεκα τοῦτου ἠναγκάσθη ἡ Διοίκησις νὰ θέσῃ ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ ὀργανωμένου κλάδου οἱ αὐτὰ πρόσωπα, ὑποδεικνύοντα ὅλα πλὴν τοῦ κ. Φεσιανῶ, παρὰ τῶν ἰδίων των ὑλλόγων, καὶ ἐπὶ τὴν ἠθικότητα καὶ τὴν ἄλλην ἀξίαν τῶν ὁποίων εἶχε λόγους σοβαροῦς νὰ πιστεύῃ.

Τ' ἀποτελέσματα εἶναι γνωστά. Ὡς τακτικὰ μέλη ἐψηφίσθησαν 272 συνάδελφοι καὶ ὡς ἀναπληρωματικὰ 417.

Τὸ πλῆθος τῶν ὑποψηφίων δέσκασε βεβαίως τὰς ψήφους τῶν συναδέλφων, σημαντικὸν μέρος τῶν ὁποίων ἡ δὲν ἔλαβεν οὐδὲν ὅμως μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν ἢ ψηφίσαν, ὅπως ἐψήφισαν, ἢ χρεώταυσε τὴ ψήφον του ἀπολύτως.

Κατηγορήθη λοιπὸν διὰ τὸν δημιουργηθέντα σάλον ἡ Διοίκησις καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον, ἀπάδοντα εἰς καλοπίστους συζητητὰς καὶ ἠλέγχθη ὡς ἀπολέασα τὸ κῆρὸς τῆς ἀπάντι τοῦ κλάδου καὶ ἐκλήθη νὰ καταθέσῃ τὴν ἐντολήν, ὡς οὐδὲν πλεον ἐκπροσωποῦσα..

Ἄλλ' ἡ Διοίκησις, κύριοι ἀντιπρόσωποι, οὐδὲν ἄλλο ἐπραξεν ἢ τὸ καθήκον της.

Δὲν ἠθέλησε νὰ καταρτίσῃ ἴδιον ψηφοδέλιον, διότι δὲν ἐσκέφθη νὰ δεσμεύσῃ τὴν σκέψιν τοῦ κλάδου καὶ διότι ἐπιστεύσαν ὅτι, ἂν ἀφίνετο οὗτος ἐλεύθερος, θὰ ἐξεύρισκεν, ἡμέτως σκεπτόμενος, ἀριθμὸν ἑἷνα συναδέλφων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἢ πλειοψηφία θὰ ἐστελλεν εἰς τὸ Ἑκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τοὺς ἐκλεκτοτέρους. Δὲν ἐπέκρινε ν' ἀποκρύψῃ τὴν σκέψιν της, ἀλλ' ἐγκαίρως δημοσίᾳ διεκήρυξε τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους

δὲν ἠβόνατο νὰ ἐνισχύσῃ τὰ κυκλοφορήσαντα ψηφοδέλτια. Δὲν διανοήθη νὰ θέσῃ ζήτημα ἐμπιστοσύνης εἰς τὸν κλάδον, ὑποδεικνύουσα τὰ κατάλληλα, κατὰ τὴν γνώμην της καὶ τὴν γνώμην τῶν ὑλλόγων, πρόσωπα διὰ τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα, διὰ τὸ ὁποῖον προορίζοντο. Οὐδὲ ἀπέδλεψεν εἰς τὴν κατὰ κλίψιν τῶν θέσεων τῶν αἰρετῶν ἀντιπροσώπων μας διὰ τῶν ἑκ τῶν μελῶν της, διότι, πιστὴ εἰς τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν ἔλαβε παρὰ τῆς Ἡ. Γενικῆς Συνελεύσεως, εἶχε καθήκον τιμῆς νὰ παραμένῃ ἀγρυπνος φρουρὸς ἐπὶ τῶν Ὀμοσπονδιακῶν μας ἐπάλξεων, παραμερίζουσα ἄλλας τιμὰς καὶ ἄλλα ἀξιώματα, διὰ τὰ ὁποῖα μᾶς ἐθεώρει ἱκανοὺς ἢ ἐμμενῆς κρίσει, σημαντικοὺ ἀριθμοῦ συναδέλφων, ἀφοῦ, ἄλλως τε, εἶχε περιβληθῇ μὲ τὴν μεγίστην τιμὴν ἢ κρατῆ εἰς τὰς χεῖρας της τὸ ἀόρατον ἐκαίνο νῆμα, ποῦ συνδέει τὰς ψυχὰς ὄλων τῶν συνειδητῶν συναδέλφων, οἱ ὅποιοι πιστεύουν μετὰ φανατισμοῦ εἰς τὴν Ὀμοσπονδίαν μας.

Ἡ Διοίκησις, κύριοι ἀντιπρόσωποι, οὐδέμιαν πικρίαν ἐδοκίμασε μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῶν αἰρετῶν μελῶν μας. Ἰκανοποιημένη, διότι εἶδεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν της πραγματοποιουμένην πολυχρόνιον καὶ διακαῆ ἐπιθυμίαν τοῦ κλάδου ν' ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Ἑκπαιδεύσεως, ἐχαίρηται μετ' ἀγαλλιάσεως τὴν σημαντικὴν ταύτην νίκην τῆς Ὀργανώσεως καὶ τῆς χιθὴν εὐλακρινῶς, ὅπως ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐκλεγέντων μελῶν ἀπέφερῃ τοὺς ἀναμενόμενους γονίμους καρπούς, διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ εὐκολώτερον ἡ ἐπέκτασις τῆς αὐτοδιοικήσεως τῆς Δημοτικῆς Ἑκπαιδεύσεως διὰ τῆς συμμετοχῆς μας καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Συμβούλια αὐτῆς. Χαίρει δὲ διότι εὐτελως διεπίστωσαν, ὅτι αἱ πρῶτοι ἐκπροσώποι μας εἰς τὸ Ἑκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐδικαίωσαν διὰ τῆς μέχρι σήμερον πολιτείαις των τὰς ἐπιβάδας, τὸς ὁποίας ἐξηγητήσαμεν ἑαυτοῖς μετ' ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νεαροῦ τούτου θεσμοῦ.

Τὸ πρῶτον τοῦτο δῆμα, τὸ ὁποῖον, τοιοῦτοτρόπως ἐκερδήθη διὰ τῆς ἀντιπροσωπεύσεώς μας εἰς τὸ Ἑκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, εἶνε βῆμα μεγάλῃς σημασίας καὶ διὰ τὸν κλάδον μας καὶ διὰ τὴν Πατρίδα ἡ Ἑκπαιδεύσειν καὶ πρέπει νὰ σηματοδοθῇ ὡς σημαντικὴ πρόδοσις διὰ τὰ Ἑκπαιδευτικὰ καὶ τὰ Ὀργανωτικὰ χρονικά μας. Ὡς τοιαύτη ἐξακριβωθεῖσθαι καὶ παρὰ τοῦ διακεκομένου Malche διευθυντοῦ τῆς Δημοτικῆς Ἑκπαιδεύσεως τοῦ καντονίου Γενεύης, ἐπισκεφθέντος ἐσχάτως μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλβετῶν Ἑκπαιδευτικῶν καὶ ἄλλων διανοουμένων τῆς Πατρίδα μας, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐδήλωσεν ὅτι, ὅπως αὐτὸς, τοῦλάχιστον, γνωρίζει, εἰς οὐδεμίαν ἄλλην Χώραν συμμετέχον τὸσον ἀνεργῶς καὶ ὑπευθύνως εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἑκπαιδεύσεως οἱ δημοδιδάσκαλοι, μολοντί τοῦτο ὑποστηρίζεται ἀπὸ ἐτῶν σθεναρῶς παρ' ὄλων τῶν δυναμῶν νὰ ἐκφέρουν ἐγκύρους γνώμας περὶ τῆς καλλίτερας Διοικήσεως τῆς Ἑκπαιδεύσεως.

Πιστοποιούντες τὴν σημαντικὴν αὐτὴν πρόδοσιν, κ. ἀντιπρόσωποι, δὲν φρονούμεν ὅτι πρέπει νὰ ἀναπαυθῶμεν ἐπὶ τῶν θαυρῶν μας αὐτῶν, θεωροῦντες τὸν ἀγῶνά μας λίξαντα.

Εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐπικρατεῖ ἡ ἀντίληψις, ὅτι ἡ οὐθεσίς τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου πρέπει νὰ μεταβληθῇ καὶ γνωρίζετε ὅλοι τὸ καταρτίσθαι σχέδιον περὶ διοικήσεως τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ αἱ δύο Ἑκπαιδευτικαὶ ὀργανώσεις ἠναγκάσθησαν δημοσίᾳ νὰ ἐπικρίνουν διὰ τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸν τόπον κοινὸ ὑπομνήματός των τῆς 18ης Μαρτίου κακίσασαι τὴν μελετωμένην εἰσοδὸν εἰς τὸ

'Εκπαιδευτικόν Συμβούλιον τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ ὅσοι, καίτοι τιμοῦν, ἀληθῶς διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς τῶν καὶ τῆς ἄλλης τῶν ἀξίας τὴν Πατρίδα μας, ἐν τούτοις δὲν δύνανται, οὐδὲ πρέπει ν' ἀιμιχθοῦν εἰς τὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως, εἰς ἔργα θηλονότι ἄλλότρια δι' αὐτοῦς.

Εἶναι ἀνάγκη, ἐκομῆτως ν' ἀγρυπνῶμεν, ἐργαζόμενοι περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς σημερινῆς συνθέσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τείνοντες πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῆς αὐτοδιοικητικῆς μας καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια καὶ τὰς λοιπὰς ὑπηρεσίας, ἀναλαμβάνοντες τὸ ἀναλογον εἰς ἡμᾶς μερίδιον τῶν εὐθύνων διὰ τὴν διακυβέρνησιν τῶν τοῦ εἴκου μας καὶ περιφρονούντες ἄλλους ἐκείνους, οἱ ὅσοι: μᾶς κατηγοροῦν ὡς ἀδιαφορομένους ὑπὲρ ὠρισμένων προσώπων, προσώπων, τὰ ὅποια μόνον ὡς συμμαχητὰς ἀναγνωρίζει ἡ Ὁργάνωσις ἡμῶν ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν τιμῶν καὶ ἡθικῶν ἀγώνων τῆς ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν τυχῶν τῆς εἰκοῦτε παραγνωρίζομένης καὶ φθινούσης Λαϊκῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ Διοίκησις, σιτηριζομένη ἐπὶ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἐκωφεληθεῖσα τῆς συζητήσεως ἐν τῷ Ἰκουργεῖῳ καὶ τῷ Ἐκπαιδευτικῷ Συμβουλίῳ ὑπὲρ τῶν ληπτέων μέτρων ἐπὶ τῆς Διοικήσεως καὶ Ἐκποιτίας τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὑπέβαλεν ἀφομοίως ἐσχάτως διὰ τοῦ γνωστοῦ Ἰκομνημάτων τῆς τῶς σκέψεις τοῦ κλάδου καὶ ἐζήτησε τὴν κατάργησιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῆς αὐτοδιοικητικῆς καὶ ἀποκεντρώσεως εἰς τὴν δημοτικὴν Ἐκπαιδεύσιν, τὴν διατήρησιν τῆς σημερινῆς συνθέσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, τὴν ὀργάνωσιν τῶν Παιδαγωγικῶν συνεδρίων καὶ τὴν ἀμείωσιν ἀποστολῆν εἰς Ἐδρῶν ἐνὸς ἀριθμοῦ συναδέλφων πρὸς ἀνωτέρας σκευδὰς.

4.—Οἱ προσωγοί.

Ἡ πολιτικὴ τῶν συνεχῶν ἐμπαλωμάτων τὴν ὅποιαν πρὸ παντὸς ἤσκησε μέχρι σήμερον τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος διὰ τὴν Λαϊκὴν Ἐκπαιδεύσιν, ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ἤρχισε ἀτυχῶς συνεχιζομένη καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν καὶ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, μίαις Κυβερνήσεως Οἰκουμένης, ἐπὶ τῆς ὅποιαι ἐστηρίξεν ὁ Λαὸς καὶ μαζί με αὐτὸν καὶ ὁ κλάδος μας τὰς αἰσιωτέρας ἐλπίδας του. Καὶ δι' αὐτὸ εἰδομεν καὶ πάλιν τὸ Ἰκουργεῖον τῆς Παιδείας νὰ λαμβάνῃ μέτρα προσωρινά, διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ καταργηθέντος θεσμοῦ τῶν προσωρινῶν ὑποδιδασκάλων, ἐπὶ τῶν ὅποιων ἐστήριξε τὴν λειτουργίαν 300, περίπου ἀργούντων δημοτικῶν σχολείων καθ' ὅλον τὸ Κράτος, ἀδιαφοροῦν διὰ τὴν ἀνεκανόρθωτον ζημίαν, ἡ ὅποια ἐπρόκειτο νὰ προέλθῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν δυστυχισμένων παιδιῶν, τὰ ὅποια ἡ μέτρα θὰ ἐρρίπτεν εἰς τοιαύτας βαναύσους χεῖρας.

Ἡ Ὁμοσπονδία μας, ἀδιαφορομένη ὑπὲρ τῆς τύχης τῶν παιδιῶν τοῦ Λαοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς κινδυνεύουσης ἀξιοπροσεκτικῆς τοῦ κλάδου, ἐκείνηθι ἐγκαίρως διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐπικυρῶμένου κινδύνου, ὑποδείξαμε καὶ πρὸς τὸν ἴδιον Ἰκουργὸν τῆς Παιδείας, καὶ πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ἡγέτας, καὶ πρὸς ἄλλους τοὺς Βουλευτὰς διὰ τοῖ διανεμηθέντες πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ Βουλῇ γνωστοῦ ἰκομνημάτων μας, ὁμοσητηριχθέντες καὶ διὰ ψηφισματος τοῦ Πανεκκλητικῶν συναδελφίου, τὰ ἐκ τῆς ἐκ νέου ἐφαρμογῆς ἐνὸς τοιούτου μέτρου ἀνοσιμόμενα κακὰ. Καὶ κατόρθωσα μὲν διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς τούτων ἡ Ὁμοσπονδία μας νὰ μεταώσῃ τὴν ὄψιν τῆς Βουλῆς ἐπιψήφισιν του κατὰ τὰς παρμονὰς τῶν Χριστουγέννων, ἀλλ' ἢ

ἀσκηθεῖσα ἐκ μέρους ὠρισμένων βουλευτῶν εἰς αἰ τοῦ Ἰκουργεῖου, ἐκάνεψε καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τοῦτο πρὸς συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐξηγάγη τὴν Διοίκησιν νὰ ἐξακολουθῆσῃ τὰς ἐνεργείας τῆς συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως, καὶ τοιουτοτρόπως, τὸ πολυθρόλητον αὐτὸ ἐμπαλωμα τῆς Λαϊκῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐπέκλωσε πάλιν καὶ ἐξεθάριασε πρὸς μεγάλην λύπην δὼν ἐκείνους, οἱ ὅσοι, ναυαγήσαντες εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ἐπερίμεναν νὰ βασκαλοποιηθοῦν, διὰ νὰ ζήσουν εἰς βάρους τοῦ Λαοῦ καὶ πρὸς δόξαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τὸ ὅπολον, μὴ διδισθῆν ἐκ τῶν μέχρι σήμερον καθημάτων του, ἐξακολουθεῖ νὰ περιφρονῇ τὴν Λαϊκὴν Ἐκπαιδεύσιν καὶ σήμερον ἀκόμη, ὅποια καὶ αὐτὴ ἡ Κρατικὴ Τουρκία ἤρχισε πιστεύουσα, ὅτι μέσα εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον καὶ μόνον εἰς αὐτὸ, διανοίγονται εὐδρία τὰ θεμέλια, ἐπὶ τῶν ὅποιων δύνανται νὰ στριχθῇ ἡ Ἑθνικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀναδημιουργία καὶ ἀνύψωσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Οἰκονομικὰ ζήτηματα, τὰ ὅποια ἀνησχόλησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος καὶ τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τὸν Κλάδον δλόκληρον, ἀναφέρονται κυρίως δύο.

- Καὶ ταῦτα εἶναι:
  - α) Ἡ διαβάθμισις καὶ
  - β) Τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δημοσίων Ἰκαλλήλων.

1. Ἡ διαβάθμισις.

Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου δὲν θὰ ἴπρεπε νὰ σὰς ἀπασχολῆσῃ ἡ Διοίκησις, κύριοι ἀντιπρόσωποι. Εἶναι τόσον γνωστὸ ὁ δάφνινος στέφανος, τὸν ὅποιον ἐκέρδισεν ὁ Κλάδος μας ὡς δίκαιον ἔκαλθον τῶν πολυχρονίων, καὶ ἀβλαβίστων ἀγώνων του, ὅτι ἢ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ ἐξιστήρησις δὼν τῶν προσκαθειῶν, τὰς ὅποιαι διὰ τὴν νίκην ταύτην κατέβαλεν ἐπὶ ἐν δλόκληρον ἐξάμηνον ἡ Διοίκησις) θὰ ἐκινδύνευε νὰ θεωρηθῇ ἴσως ὡς δημοκροκία ἐκ μέρους μας.

Ἐπειδὴ ὅμως διήρξαν καὶ ὑπάρχουν καὶ σήμερον ἀκόμη συνάδελφοι, πιστεύοντες, ὅτι τὰ διάφορα ζητήματα, κοδ ἀδιαφοροῦν τὰς ὁμάδας, λύονται μόνον τῶν, χωρὶς οὐδεμίαν ἐξωτερικὴν ἐπέμβασιν, ἀναγκαζόμεθα, χάριν αὐτῶν τῶν μοιρολατρῶν συναδέλφων, νὰ ἐκθέσωμεν ἐν συντομίᾳ τὰς σχετικὰς μας ἐνεργείας, διὰ νὰ κείσωμεν καὶ αὐτοὺς περὶ τῆς ἀξίας τῆς Ὁργάνωσεως.

Τοιουτοτρόπως, ἄλλως τε, θὰ δυνηθῶμεν ν' ἀντιλήσωμεν διδάγματα διὰ τοὺς μελλοντικοὺς ἀγῶνας, τὸς ὅποιους, χωρὶς διακοπὴν καὶ χωρὶς ἀνέπαυσιν πρέπει νὰ ἐξακολουθῆσωμεν διὰ τὴν λύσιν δλων τῶν ζητημάτων, τὰ ὅποια μᾶς ἀδιαφύρου.

Τὸ διάταγμα τῆς διαβαθμίσεως, ὑκογεγραμμένον παρὰ τοῦ κ. Παγκάλου, κατεκρατεῖτο ἐπιμόμως τότε παρὰ τῶν ἀρμεδίων, οἱ ὅποιοι εἶχον σκοπὸν νὰ ἐξακολουθῆσουν ἐμπαίζοντες τὸν Κλάδον.

Ὁ τότε Ἰκουργὸς τῆς Παιδείας μᾶς παρέπεμμεν εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, ἐκείνου πρὸς τὸν Ἰκουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐκείνος πρὸς τὸν Ἰκουργὸν τῆς Παιδείας. Τὸ διάταγμα ὅμως δὲν ἀνευρίσκατο καί, ἐπιπροσθέτως, ὁ Ἰκουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μᾶς ἐδήλωσε μετὰ τινος ἡμέρας, ὅτι παρέπεμψε τοῦτο εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον πρὸς μελέτην.

Ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲν ἦτο βεβαίως δυνατὸν νὰ ἐξακολουθῆσῃ. Ἐπρεπε ἐπὶ τῆς θυσίᾳ καὶ ἐπιταχῆθῃ ἡ ἀμείωσις αὐτοῦ δημοσιεύσεως ἡ νὰ μᾶς δηλωθῇ καθαρὰ ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀναμείνωμεν τίποτε, διότι ἐπ' ἀρκετὸν πλεόν χρόνον εἶχον

ἐκνευρισθῇ ὁ Κλάδος, ἀναμένων ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέρας καὶ ἀπὸ ἐβδομάδος εἰς ἐβδομάδα τὸν τερματισμὸν ἐνὸς ζητήματος, τὸ ὅπ.τον μᾶς ἀπασχόλει συνεχῶς κατὰδιδαιλείπτως ἐπὶ ἔτος δλόκληρον.

Διὰ τοῦτο, ἡ Διοίκησις, ἀφοῦ συνέστησεν εἰς τοὺς Συλλόγους Κρήτης, Μακεδονίας, Κερκύρας, καὶ Ἡεείρου τὴν ἀμείωσιν ἐκαπῆν τῶν μετὰ τὸν περιοδεύοντα τότε δικτάτορα, ὑπέβαλεν εἰς αὐτὸν τὸ ἀπὸ 24 Ἰουνίου ὑκομνημᾶ τῆς, ἐπιτυχόσα νὰ τῷ ἐγχειρισθῇ εἰς κατάλληλον στιγμήν, καὶ παρουσιασθεῖσα ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου ἐδήλωσε πρὸς αὐτὸν ὅτι, ὁ Κλάδος θεωρεῖ ἐκτὸν ἐμπαίζομενον παρ' αὐτοῦ προσωπικῶς, διότι αὐτὸς κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Προεδρικοῦ Δημοψηφισματος εἰσοποίησε τὴν) ἔως τοὺς δημοδιδασκάλους περὶ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τῶν, καὶ ἐπὶ παρ' αὐτοῦ καὶ μόνον ἀναμένει τὴν ἀμείωσιν δημοσιεύσεως τοῦ Ν. διατάγματος. Ὁ κ. Μακρῆς ὑκοσχόληθῃ εἰς, ἐντὸς δύο ἡμερῶν θὰ τὸ ἔχη εἰς χεῖράς του καὶ ἐφάνη πραγματικῶς ὡς μὴ ψευδόμενος, τευλάχισταον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Τὴν ἐκομένην, βεβαιωθέντες ὅτι παρηγγέλλθη τὸ Γεν. Λογιστήριον νὰ περαιώσῃ τὴν σχετικὴν μελέτην του, μετέβημεν πρὸς συνάντησιν τοῦ Ἰκουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπέσωμεν αὐτὸν νὰ ὑκογράψῃ τὸ Ν. Δ. ἐνώπιόν μας, καὶ παραλαβόντες αὐτὸ εἰς τὰς χεῖράς μας τὸ παρεδόκαμεν εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, ὁ ὅποιος ἀνάλαβε νὰ τὸ σταίλῃ εἰς δύο ἀκόμη Ἰκουργοὺς πρὸς ὑκογραφίαν καὶ παρ' αὐτῶν καὶ νὰ τὸ διαβιβάσῃ εἰς τὸ Ἑθνικὸν Τυπογραφεῖον πρὸς δημοσίευσιν τὴν 24ην Ἰουνίου.

Καὶ αὐτὴ μὲν ἦτο ἡ πρώτη νίκη τοῦ ὠργανωμένου κλάδου, ἡ ὅποια, ἐν καὶ δὲν ἀπέδωκε τὴν ὀρεγίην καὶ τὴν μισθῶν, ἐν τούτοις παρεχώρησε καὶ εἰς τὸν δημοδιδασκαλὸν ὀντότητα δημοδιδασκαλητικὴν, τὴν ὅποιαν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Βασιλείου δὲν ἐδέχοντο κανεὶς νὰ τοῦ ἀναγνωρίσῃ. Ἰλικῶς δὲν ἱκανοποιεῖτο, βεβαίως, ὁ κλάδος μας, ἀλλ' ἐυτασιαστικῶς ἀνήρχετο καὶ αὐτὸς ἀναλόγως τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας του καὶ ἀναλόγως τῆς ἐπαγγελματικῆς του ἱκανότητος εἰς ὠρισμένας βαθμίδας τῆς πανευκαλλητικῆς ἱεραρχίας, ἀκολαμβάνων πλήρεις ἰσοτιμίας μεταξὺ τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑκαλλήλων.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν.Δ. ἔπρεπε νὰ φανῶμεν ἐδγνωμονοῦντες τὴν «Κατάστασιν», διότι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ συνέπερε νὰ ὑκοδραχθῶμεν τὸ διάταγμα διὰ διαμαρτυριῶν διὰ τὴν μὴ ἀπόδοσιν καὶ τῶν ἀντιστοιχῶν πρὸς τοὺς βαθμοὺς μας μισθῶν, ὅπως πολλοὶ ἐκ τῶν συναδέλφων τότε μᾶς ἔγραφον. Τοῦτο, ἐν ὅθ μᾶς ἀκαβίχυνεν ἐσπαρτημένους τῆς στοιχειώδους πολιτικότητος, ἡ ὅποια πρέπει, καὶ πάντοτε, ἀλλ' ἰδιαίτερος εἰς ὠρισμένας περιστάσεις, νὰ συνοδεύῃ πάσαν ἐνεργείαν μας, θὰ διέθετεν ἀιαμφιδόλως δυσμενῶς τοὺς κροποθέντας, οἱ ὅσοι, ἄλλως τε, μᾶς εἶχον δηλώσει ὅτι, μόνον ἐπαγγελματικῶς ἡδύονατο τότε νὰ μᾶς ἀκοκαταστήσουν. Πλὴν τούτου, ἡ διαμαρτυρία καὶ ὁ θόρυβος εἰς οὐδὲν θὰ μᾶς ὠφέλει, δεδομένου ὅτι, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ Δικτατορία ἐπαζήτει νὰ εὐρῆ διεξοδον, ἀναθέτουσα τὴν Πρωθυπουργίαν εἰς διάφορα πρόσωπα καὶ οὐδεμίαν προσοχὴν θὰ ἔβιδεν εἰς τὰς διαμαρτυρίας καὶ τὰς ἐπικλήσεις μας.

Ἡ Διοίκησις, ἐκομένης, ὀφείλει νὰ ὀμολογήσῃ, ὅτι δὲν ἐσκέπασεν ν' ἀρχίσῃ ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν μισθῶν μας, ἐπιφυλασσμένη νὰ ἐκωφεληθῇ τῶν καταλλήλων ἀδικειῶν, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ εὐρισκόμεθα συντόμως ἐνώπιον ἐκλογῶν, ὡς ἡ δικτατορία διέβιδεν.

Ἡ χορηγῆσις ὅμως ἐπιδόματος εἰς τοὺς

"ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ,"
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Εκδίδεται κατά Κυριακήν

"DIDASCALICON VIMA,"
(TRIBUNE DES INSTITUTEURS)
Organe officiel de la Fédération
d' Enseignement de Grèce
Bureaux: 27a, rue Deligeorgi, Athènes

Abonnement: 65 Drach.

Συνδρομή έτησίως δραχ. 40
Διά τὸ έξωτερικόν = 65

Επιστολαί και έμβάσματα πρὸς:
"Διδασκαλικόν Βήμα,"
Δηληγώργη, 27α Ἀθήνα;
Ἀγγελλίαι—Καταχωρήσεις 8 δρ. 6 στίχος

ἀξιοματικούς και ἡ ἐπέκτασις τούτου και εἰς τοὺς ὀκαξιοματικούς τοῦ ναυτικοῦ ἠνάγκασε τὸν δημοσιοῦκαλληλικὸν κόσμον νὰ ἐξεγερθῆ και νὰ ζητήσῃ και ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν μέριμναν τῆς Πολιτείας. Βιβαίως εἰς τὴν κίνησιν ἐκείνην δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μείνῃ και ὁ Κλάδος ἡμῶν ἀμέτοχος και διὰ τοῦτο ἐσπεύσαμεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς νὰ συνεργασθῶμεν μετὰ τῆς Συνομοσπονδίας τῶν δημοσίων ὑκαλλήλων, πρὸς τοὺς ὅποιους ὑπενηύσαμεν τὴν στάσιν τῶν κατὰ τὸ 1924, ζητήσαντες νὰ καθορισθῶμεν προηγουμένως μετ' αὐτῶν, ὄχι μόνον τὴν κορεῖαν τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ και τὰς γραμμάς τῆς ὀκοωρήσεως, δεδομένου ὅτι, ἐκείνοι μὲν ἐζήτουν ἐπίδομα, ἡμεῖς δὲ πρῶτον μισθοὺς και ἔπειτα ἐπιδόματα.

Οἱ ὑκαλλήλοι ἀπεδέχθησαν, ὡς εἶναι γνωστὸν, τὰς ἀπαιτήσεις μας ὡς ἡθεῖς και δικαίας και εἰς τὸ ἀπὸ 23 Ἰουλίου ὀκόμενημα τῆς Συνομοσπονδίας πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Εἰταξίαν, ὡς πρῶτόν τῶν αἰτημάτων ἔθεσαν «νὰ δοθῆ εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους ὁ μισθὸς τοῦ βαθμοῦ, εἰς ὃν κατετάχθησαν ἐν τῇ ὑκαλληλικῇ ἱεραρχίᾳ». Ἐκτοτε, ἡ συνεργασία μας ἐξηκολούθησαν ἀνεπιφύλακτος και ἀπὸ κοινοῦ ἠκεῖτο ἡ κρίσις τοῦ ὄργανομένου ὑκαλληλικῦ κόσμου ἐπὶ τῶν ἐκπροσώπων τῆς δικτατορίας μέχρι τῆς ἀνατροπῆς τῆς.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἀρχῆς ὀδο τοῦ κ. Κονδύλη και τὴν ἀνάθεσιν τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Παιδείας εἰς τὸν κ. Παπάν, ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας ἤρχισε τὰς ἐνεργείας τῆς διὰ τὴν μονομερῆ λύσιν τοῦ ὀκονομικοῦ ζητηματός μας.

Ἄξιζει νὰ ἀναφερθῆ, ὅτι εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς αὐτῆς ἀνεπαρρόνη ὄπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Παιδείας ὁ ὅποιος μᾶς ἐδήλωσεν ὅτι ἐπειθὼ ὡς Ἰπουργὸς Κυβερνήσεως καθαρῶς ὀηρησιακῆς δὲν δύναται νὰ λάβῃ ριζικὰ ἀνορθωτικὰ μέτρα ὑπὲρ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, θὰ θεωρήσῃ ἐκείτὸν εὐτυχῆ, ἀν δυνῆθῆ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ὀκονομικῶν μας διεκδικήσεων. Ἐπισκέφθημεν λοιπὸν ἀμέσως τὸν κ. Πρωθυπουργὸν και τὸν εὐρομεν πρῶτομον νὰ συζητήσῃ τὸ ζήτημά μας μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ὀκονομικῶν Ἰπουργοῦ του. Ἀτυχῶς ὅμως αὐτός μετὰ πείσματος ἀπέκρουσε πᾶσαν σκέψιν περὶ ἀδξήσεως ὀασθήποτε τῶν ὑκαλληλικῶν μισθῶν.

Τὴν 27ην Σεπτεμβρίου συνήλθεν εἰς νέαν Συνέλευσιν ὁ ὑκαλληλικὸς κόσμος Ἀθηνῶν και Πειραιῶς και εἰς τὸ ψήφισμά του πάλιν ἐπέθη ὡς πρῶτον αἰτηματὶ ἀπόδοσις τῶν ἰδικῶν μας μισθῶν. Ἐπειθὲ τὸ ψήφισμα τοῦτο δὲν ἐγένετο, ὡς εἶναι γνωστὸν, δεκτὸν περὰ τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ὑκαλλήλοι ἀπεφάσισαν νὰ ζητήσουν ἕνα ἐπίδομα, τοῦλάχιστον, χάριν προσωπικῆς αὐτῶν ἀνακούφσεως, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐπανέλθουν ἐπὶ τῶν

ὀκοκληρωτικῶν ζητημάτων τῶν μετὰ τὰς ἐκλογάς. Πρὸς τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ τῶν εἰς τὴν ὀκοιαν συμετένοχον και ἡμεῖς, ὀπέβαλε πρὸς τὸν κ. Κονδύλην τὰς τελευταίας ἀπαιτήσεις τῶν, διατυπωθείσας ἐν σχεδίῳ Ν. Δ. ὡς ἔξης:

Ἄρθρ. 1.—Ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. παρέχονται εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους αἱ ἀποδοχαί τῶν βαθμῶν, αἵτινες ἀκονέονται αὐτοῖς διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 21 Ἀπριλλίου ἔ. ἔ. «περὶ διαδοθίσεως τῶν δημοδιδασκάλων.

Ἄρθρ. 2.—Ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. χορηγεῖται μηνιαίον προσωρινὸν ἐπίδομα ἐκ δρ. 500 εἰς πάνας τοὺς δημοσίους ὑκαλλήλους και ὀκηρέτας, τοὺς μὴ λαμβάνοντας οὐδὲν ἐπίδομα ἢ ἀποζημιώσιν (τεχνικόν, 1/3 τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, καὶ 3/16 κλπ.) κλήν τοῦ μισθοῦ τῶν τοῦ καθοριζομένου διὰ τῶν Ν. Δ. τῆς 24 Σεπτεμβρίου 1924 και 27 Ἀπριλλίου 1925.»

Ἄλλὰ και τὰς ἀπαιτήσεις αὐτὰς τῶν ὑκαλλήλων δὲν ἐδέχθη ὁ Πρωθυπουργὸς, δηλώσας εἰς ἡμᾶς τὰ ἔξης ἐπὶ λέξει: «Ἀναγνωρίζω, κύριοι, τὰς ἀνάγκας σας. Ὁ Ἰπουργὸς ὅμως τῶν Ὀκονομικῶν μᾶς ἐθέσε τὴν ὀκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Κράτους ὡς οἰκτρὰν και δὲν δύναμαι νὰ ἐπιβαρῶν τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους. Ἐμελέτησα τώρα 15 ἡμέρας τὴν κατάστασιν, διότι ἤθελα νὰ βοηθήσω ὀκονομικῶς τοὺς δημοδιδασκάλους, ἀλλὰ οὐτα εἰς αὐτοὺς εἶμαι εἰς θέσιν νὰ προσφέρω τὸν παραμικρόν. Λυποῦμαι, διότι δὲν μπορῶ νὰ κάμω τίποτε, ἀλλὰ τὰ πράγματα εἶναι ὀπως σὰς τὰ εἶπα».

Αὐ ἔ, κύριοι, ἐδήλωσαν ὁ κ. Κονδύλης ἐνώπιον ὀλης τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνομοσπονδίας τῶν ὑκαλλήλων και ἡμῶν. Σὰς τὰ ἀναφερόμεν δὲ ὀλα ταῦτα λεπτομερῶς, διὰ νὰ πεισθῆτε ὅτι ἐύρισκοντο εἰς οἰκτρὰν κλήνην μισοί, οἱ ὅποιοι μᾶς ἀπέκρινον διὰ τὰς ἐνεργείας μας αὐτάς, κραυγάζοντες: δι' ὀλης τῶν τῆς δυνάμεως δι: ἔπραξε και ζητήσαμεν ἀπὸ τὴν Κυβερνήσιν τὴν μονομερῆ λύσιν τοῦ ζητηματός μας, πρᾶγμα διὰ τὸ ὀκοτον εἶχομεν κάμει ἡμεῖς περὶ ἡ λάθωμεν τὰς καθυστερημένας αὐτὰς ὀσοδείξεις τῶν.

Τοιοῦτοτρόπος λοιπὸν ὁ ἀγὼν μας ἐφάνη τεραματιζόμενος και ἠσχίσσαμεν νὰ παρακασθευάζωμεν τὸν κλάδον διὰ τὴν ἐναντίληψιν αὐτοῦ μετὰ τὰς ἐκλογάς, ἐπικοινωνήσαντες και μετὰ τῶν πολιτικῶν ἠγέτων, διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν ἐκ τῶν προτέρων μίαν ἐπὶ τῶν ζητημάτων μας ὀσοχερῆν τῶν, ἔτσι και προεκλογικῆν.

Εὐτυχῶς ὅμως ὁ Ἰπουργὸς τῶν Ὀκονομικῶν κ. Δροσόπουλος παρετήθη ἐν τῷ μεταξῷ, ὁ δὲ διάδοχός του κ. Πρέκκας ἐπαύετο διαθεσιμῶς ν' ἀσχοληθῆ ἐπὶ τοῦ ζητηματός μας, τὸ ὅκοτον, καθῶς ἐληροπρορήθημεν, ἐγνώριζε και: ἐθεώρει ὡς δικαίον αἰτηματὶ. Ἐσπεύσαμεν λοιπὸν ἀμέτως και ἐπεκαλέσθημεν τὴν ἐπέμβασιν τοῦ τότε Ἰπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Διδάχου, παρακαλέσαντος αὐτὸν νὰ ἀνακινήσῃ τὸ ζήτημα εἰς τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον, ἀφρο ὁ μὲν Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶχεν ἐκδηλώσει τὸ ὀπερ ἡμῶν ἐνδιαφέρον του, ὁ δὲ νέος Ἰπουργὸς τῶν Ὀκονομικῶν δὲν θὰ ἀντίδρα κατὰ τὸν τρόπον τοῦ προκατόχου του. Ὁ κ. Διδάχος δὲν μᾶς ἔδωκεν ἐλπίδα τινά, ἀλλὰ μᾶς ὀσχεγέθη ὅτι θὰ μελετήσῃ μ' ἐνδιαφέρον τὴν ἀσπίν μας. Ὅτε δὲ μετὰ τινὰς ἡμέρας δὲν ἐπεσκέφθημεν και πάλιν, μᾶς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Κυβερνήσις δὲν δύναται ν' ἀσχοληθῆ ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ ζητηματός μας, διότι, κατ' ἀνάγκην θὰ ἤγειρε νέας ἀξιώσεις και ὁ λοιπὸς ὑκαλληλικὸς κόσμος.

Κατόπιν τούτου ὀπεβάλαμεν εἰς τὴν Συνομοσπονδίαν τῶν δημοσίων ὑκαλλήλων τὴν ἔξης πρότασιν: «Ὁ δημοσιῦ

καλληλικὸς κόσμος τῆς Χώρας ἀισθάνεται βεβαίαν ὀδύνην ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως νὰ μὴ προσῆ εἰς ὀκονομικὴν ἀνακούφισιν του. Σοβόμενοι ὅμως τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν εἰς ἡμέριστοι ὀπάλληλοι και μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ δυσχεράνουν ὀπωσθήποτε τὸ ἀνορθωτικὸν ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, ἀνακόπτου τὸν ἀρξάμενον ἀγῶνά τῶν και ἐπιφυλάσονται νὰ ζητήσουν τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δικαίων διεκδικησῶν τῶν μετὰ τὰς ἐκλογάς και ἀπὸ τὴν ἔξ αὐτῶν προελευσομένην Βουλῆν. Ἄν, ἐν τούτοις, ἡ Κυβερνήσις ἐθεώρει δυνατόν σήμερον τὴν ὀκονομικὴν ἀποκατάστασιν τῶν δημοδιδασκάλων, οἱ δημοσίοι ὀπάλληλοι, ὄχι μόνον οὐδεμίαν ἀντίρρῃσιν θὰ ἔπραον διὰ τούτο, ἀλλ' ἀντιθέτως, μετὰ ἱκανοποίησεως θὰ ἐδέχοντο μίαν τοιαύτην λύσιν τοῦ ζητηματός ἐνὸς κλάδου, ἀνῆκοντος εἰς τὴν δημοσιῦκαλληλικὴν οἰκογένειαν».

Ἡ πρότασις μας αὐτῆ, κ.κ. ἀντιπρόσωποι, ὄχι μόνον ἔγινεν ἀμέσως ἀποδοκτικῆ περὰ τῆς Ἐ. Ἐπιτροπῆς τῆς Συνομοσπονδίας, ἀλλὰ και μετὰ προθυμίας μᾶς συνῶδωσαν οὕτη κατὰ τὴν ἐπισκεψίμ μας εἰς τὸν Ἰπουργὸν τῆς Παιδείας, τὸν Ἰπουργὸν τῶν Ὀκονομικῶν και τὸν Πρωθυπουργὸν, ἐνώπιον τῶν ὀκοίων ὀεσστήριξε τὴν ἀσπίν μας μετὰ θερμῆς και πίσταως. Κατόπιν τούτου ὁ Ἰπουργὸς τῶν Ὀκονομικῶν παρεγγέληθη νὰ προσῆ εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης και νὰ ὀποβάλῃ ταχέως τὴν σχετικὴν ἐπιστήσιν του, εἰς τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον.

Ἐπικολούθησαν ὅμως, κύριοι, ἡμέραι πικρῶν και ἀπογοητεύσεων διὰ τὴν Διοίκησιν, ἡ ὀκοία, ἀφρο ἐν τῷ μεταξῷ κ. τῶρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ ἐκ μέρους τοῦ κ. Ἰπουργοῦ τῆς Παιδείας τὴν ὀκογραφίην τοῦ ὀπ' αὐτῆς συνταχθέντος σχεδίου τοῦ Ν.Δ., ἔπρακτοσθ νὰ ἀνωπιθῆ κατ' ἐκανάληψιν ἐναντίον τῆς ὀηρησίας τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, ἡ ὀκοία, παρουσιάσουσα ἐνώπιον τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Ὀκονομικῶν τὰ πράγματα μελανώτερα ἀπὸ ὀτι πραγματὶ ἦταν, κατῶρθωσε νὰ τὸν πείσῃ ν' ἀπορρίψῃ τὸ Διάταγμα.

Δὲν ἀπελπίσθημεν, ἐν τούτοις, ἐκ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Ὀκονομικῶν, ἀλλ' ἐξηκολούθησαμενκαίκατὰ τὴν τελευταίαν κρίσιμον ἔδομαδα διαθέτοντες ὀλας μας τὰς δυνάμεις πλησίον τοῦ Πρωθυπουργοῦ και τῶν λοιπῶν Ἰπουργῶν. Ἐτέλος δὲ, ἐπιμῶντες τῇ συνδρομῇ τοῦ στρατηγοῦ Μινέττα καθ' ἡν ὄραν συνεδρίαζε διὰ τελευταίαν φορὰν τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον, κατῶρθωσαμεν νὰ κερθίσωμεν τὴν λύσιν τοῦ ζητηματός, διὰ τὸ ὅκοτον ἐπὶ πολὺ ἐπάλασσας και ἐμύχθησεν ὁ ὄργανομένος διδασκαλικὸς ὄγκος.

2. Τὸ Ταμείον Προνοίας.

Ἐν τέλει, φρονεῖ ἡ Διοίκησις ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἀσχετον νὰ κάμῃ μνείαν και περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς καταρτισθέντος και νομιμοποιηθέντος Ταμείου Προνοίας τῶν Δημοσίου ὑκαλλήλων.

Τὸ Ταμείον τοῦτο θεραπεύει, βεβαίως, σοβαρὰν ἀνάγκην τοῦ δημοσίου ὑκαλλήλου, ὁ ὅκοτος: ἐξερχόμενος ἢ μετὰ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν ἢ δι' ἄλλους λόγους ἐκ τῆς ὀηρησίας, θὰ δύναται, λαμβάνων τὸ ὀριζόμενον δι' ἕκαστον β-ήθημα, νὰ ἀισθανθῆ και αὐτός μίαν ὄχι ἀσήμενον ἀνακούφισιν.

Τὸ ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ Ταμείου προκύπτου ἀγαθὸν ἐνδιαφέρει βεβαίως και τὸν Κλάδον μας. Ἐκείνο ὅμως, ποῦ μᾶς ἐνδιαφέρει ἀπὸ ὄργανωτικῆς ἀπόψεως, εἶναι ὅτι, ἐκ τῶν δύο ὑκαλληλικῶν ὄργανώσεων, αἱ ὀκοίαι ἐδικαιοῦντο νὰ μετᾶσχουν δι' ἀντεπροσώπων τῶν εἰς τὸ δεκαμελὲς Δ. Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, ἐπροτιμῆθη ἡ Διδασκαλικὴ Ὀμοσπονδία,

της όποιας ό Πρόεδρος και ό Γεν. Γραμματέας άποτελοῦν ήβη μέλος της Διοικήσεως των.

Και τούτο, άποβάνει, κύριοι αντιπρόσωποι, έσφαλως και έξ ολοκλήρου προς τιμήν της Όργανώσεως μας.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

Είς την έκθεσίν της ταύτης ήναγκάσθη ή Διοίκησης, κύριοι αντιπρόσωποι, να μακρηγορήσει επί πολλών ζητημάτων, τά όποια ένδιέφερον και αύτην, ως υπεύθυνον, αλλά και τόν Κλάδον ως έντολεια της, ένψ έξ άλλου προσεπάθησε να φανή όσον ήτο δυνατόν σύντομος επί άλλων ζητημάτων, επί τών όποιων ουδέμία άντιγνωμιασυναδελφική παρατηρήθη.

Θά ήδύνατο άκόμη να έκθέσθι προς 'Υμās και έτέρας τινάς ένεργείας της, αι όποιαι συνέτειναν εις την προώθησιν και ευμενή ύπερ ήμῶν λύσιν και άλλων ζητημάτων, ως λ. χ. της ύποχρεωτικής ύπηρεσίας μας εις τās νέας χώρας, της έκτελέσεως τών προαγωγών μας, της έφαρμογής τού Ν. Α. της διαβαθμισέως μας παρά τών 'Επιθεωρητών, της ήμέρας της ένάρξεως τού ηδύνημένου μισθού μας, της κοινοποιήσεως τών έγγραφών των προαγωγών μας, τών διαφόρων έννοϊκών δι' ήμās γνωματεύσεων τού νομικού συμβουλίου, και άλλων τινών.

'Απέφυγεν όμως ή Διοίκησης να όμιλήσθι και περι αυτών και δι' άλλους λόγους, αλλά και διότι δέν έθεώρει άναγκαϊον να παρουσιάσθι ένώπιόν σας έκτενεστέραν την έκθεσιν τών πεπραγμένων της.

'Ανακεφαλαιούντες πάντα τ' άναφερθέντα και εις τά δύο μέρη της έκθέσεως, έξάγομεν τά έξής συμπέρασματα.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.— Μολονότι έκ τών αριθμών, τούς όποιους άναφέραμεν εις τó πρώτον μέρος της έκθέσεώς μας, δέν δυνάμεθα να μείνωμεν άπολύτως ίκανοποιημένοι, δεδομένου ότι, έκ τών ύπηρετούντων συναδέλφων εις όλον τó Κράτος, τó ήμισυ, και μάάλιστα όλιγώτερον αυτού, άποτελεί τήν δύναμιν της Όργανώσεώς μας, έν τούτοις όφειλομεν να πιστεύσωμεν, ότι ή δύναμις αύτη είναι άρκητά ίκανή διά τήν διεξαγωγήν τού καλού και τιμιού άγώνος, τόν όποιον μετά πίστewς και φανατισμού έχομεν άναλάβει από έτών.

Μη λησμονούμεν, άλλως τε, ότι αι νέκαι δέν κερδίζονται από τó πλήθος των στρατευμάτων, αλλά, πρό παντός, από τó φρόνημα, πού εγκλείουν αι ψυχαί των μαχητών και ότι, αυτό τó φρόνημα πρέπει να έξεταζώμεν και διά τήν τόνωσιν αυτού πρέπει να έργασθῃ με αυτοθυσίαν κάθε συνάδελφος, πού ίσχυρίζεται, ότι έχει άνεπτυγμένην τήν επαγγελματικήν συνειδησιν. Είναι αυταπάτη να θεωρούμεν ως μέλη συνειδητά όλους εκείνους, οι όποιοι έκπληροῦν μόν προθύμως και άνελλιπώς τās ύλικάς των ύποχρεώσεως προς τούς Συλλόγους και τήν Όμοσπονδίαν, αλλά πιστεύουν ότι ουδέμίαν άλλην ύποχρέωσιν έχουσιν άπέναντι τού έαυτού των και τού συνόλου των συναδέλφων.

'Ας φρονημάτισωμεν λοιπόν, κύριοι, πάντα, τούτουτοτρόπως σκαπτόμενον. 'Ας τόν διαφωτίσωμεν. 'Ισως να έχη άνάγκην τού διαφωτισμού αυτού. 'Ας τού μεταδώσωμεν ένα μέρος της ιδιικής μας πίστεως και ής ειμείθα βέβαια ότι τó έργον μας θά τελειωθῃ, ύπως έτελειωθῃ τó έργον των άμορφωτών εκείνων άλιείων, οι όποιοι μεταβληθέντες διά της πίστεως εις πανόσφους, διεκίρηξαν εις όλον τόν κόσμο τήν θρησκείαν των, ή όποια περιλαμβάνει σήμεραν εις τούς κόλπους της τήν μεγίστην πλειοψηφίαν της άνθρωπότητος.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΡΟΣ.— 'Εξ όσων άναφέρθησαν εις τά Κεφάλαια Β' και Γ' τού δευτέρου μέρους της Έκθέσεώς μας έξάγεται τó διδασιαστον συμπέρασμα ότι, επί όλων των ζητημάτων, τά όποια άπησχόλησαν τήν Όργανώσιν, έξήλθεν αύτη νικήτρια.

Παρακολουθούσα μετ' άγρύπνου ένδιαφέροντος την εξέλιξιν των διαφόρων αυτών ζητημάτων, έπενέβη πάντοτε επικαίρως, ήσκησε τήν ένδεικνυομένην κατά τās περιστάσεις πολιτικήν, ήγωνισθη μετ' ένθουσιασμού και συνέσεως, άλλου μόν διαφωτίζουσα, άλλου δέ πιέζουσα, και κατώρθωσεν, άλλων μόν ζητημάτων να επιτύχη τήν άριστικήν λύσιν των κατά τās άπόψεις τού κλάδου μας, άλλων δέ να μεταίωση τήν επικίνδυνον διά τά άτομικά μας και τά γενικώτερα συμφέροντά μας εξέλιξιν των.

Και πράγματι. 'Η μελετηθείσα έκκαθάρισις των 'Επιθεωρητών δέν έπραγματοποιήθη. Αι μεταθέσεις μας έματαιώθησαν. Οι δέ προσωρινοί ύποδιδάσκαλοι εις μάτην άναμένοντες να εισέλθουν και πάλιν εις τó δημοτικόν σχολείον, από τού όποιου τούς έξεδίωξεν ή κοινή άγανάκτησις.

'Εκείνο όμως, πού τιμῃ άληθώς τούς όργανωμένους δημοδιδάσκλους, είναι ή λύσις των δύο ζητημάτων τά όποια άπησχόλησαν αυτούς επί πολύ και χάριν των όποιων διέθεσαν δυνάμεις ήθικάς και ύλικάς τεραστίας, άγωνισθέντες: έντόμως και άδικαίως, μηδέποτε άπογοητευόμενοι και λιποψυχούντες, άλλ' άείποτε πιστεύοντες εις τó δικαϊον και τήν ήθικότητα των διεκδικήσεών των και έμμένοντες εις αυτάς. Τά δύο αυτά ζητήματα, των όποιων τήν λύσιν δικαίως έπανηγήραμεν, κύριοι, όλοι μας είναι ή **συμμετοχή μας εις τó 'Εκπαιδευτικόν Συμβούλιον διά δύο αίρετών μελών και ή κατά τήνους και νατ' ούσαν ύπαγωγή μας εις τόν πανυπαληλικόν νόμον.**

Τήν σημασίαν των δύο τούτων μεγάλων ζητημάτων δέν σκοπούμεν ν' άναπτύξωμεν ένώπιόν 'Υμῶν. 'Εκαστος έκ των συναδέλφων και ίδίως έκ των προσβυτέρων δύναται ήρήμως να κρίνη τó παρόν έκ συγκρίσεως προς τó παρελθόν και να προύβη τήν τεραστίαν έκίδησιν, τήν όποιαν πρόκειται να έχουσιν τά δύο αυτά κέρδη μας επί της μελλοντικής τύχης και ήμῶν και της 'Εκπαιδευσεως έν γενει. 'Όταν, μάάλιστα, παρελθῃ τó απαιτούμενος χρόνος, διά να ίδωμεν υπό τήν απαιτούμένην γωνίαν της προοπτικής τās δύο αυτάς μεγάλας μας νίκας, όταν καταπαύσθῃ ή παρατηρηθείσα και ύφισταμένη, άτυχῶς, άκόμη μέσα εις μερικās τάξεις μας νευρικήτους, όταν αι μεμψιμοιροίται λείψουν, όταν όλοι μας δοκιμάσωμεν τά προκύψαντα αγαθά, τότε χωρίς άμφιβολίαν, θά άνομολογήσωμεν όλοι μας ότι ό δημοδιδάσκαλος της χθές δέν εύρίσκειται σήμεραν εις τó αυτό ταπεινόν έπίπεδον επί τού όποιου είχεν επί χρόνια πολλά καθηλωθῃ, δεσμώντης αυτός Προμηθεύς καταρωγόμενος από τόν γύνα της κρατικής άδιαφορίας, επί τῷ λόγῳ, ότι κακώς έπραττε παρέχων τó φῶς εις τās ψυχάς των μικρών 'Ελληνοπαίδων.

Τότε δέ θ' άναγνωρίσουν τήν αξίαν της Όργανώσεως και όλοι εκείνοι οι συνάδελφοι, οι όποιοι μένοντες μακράν αυτης, έσυνείδησαν να έλέγχουν μόνον τās εκάστοτε Διοικήσεις της, να κατασκευαζομένην τήν όργανώσιν, να καταρρίπτουν τó κύρος της, να άμβλύουν τās ενεργείας της, ένῶ, αντιθέτως, πρώτοι σπεύδουν να καταλάβουν τήν πρωτοκαθεδρίαν εις τήν τράπεζαν των κοινών αγαθών, χωρίς να έντρέπονται.

'Επεχειρήσαμεν, κύριοι αντιπρόσωποι, διά της έκθέσεώς μας ταύτης άφ' ένός μόν να παρουσιάσωμεν ένώπιον ύμῶν τήν κατάστασιν, εις τήν όποιαν εύρίσκειται ή Όργάνωσις ήμῶν από πάσης άπόψεως κατά τó λήξαν Όμοσπονδιακόν έτος και άφ' έτέρου να σās δώσωμεν όλα τά στοιχεία, από τά όποια θά δυνηθῆτε να κρίνετε περί της δόσεως εκείνων, εις τās χείρας των όποιων έναπετέθησαν αι τύχη του όργανωμένου κλάδου.

Καταθέτοντες σήμεραν τήν έντολήν άποχωρούμεν, πιστεύοντες ότι δέν έπανημεν άνάξιοι της τιμής και της εμπιστοσύνης, με τήν όποιαν περιεβλήθημεν.

Παρελάβομεν τήν Όργανώσιν κραταιά και τήν παραδίδομεν κραταιότεραν από πάσης άπόψεως.

Παρελάβομεν τόν κλάδον άγωνιάντα και κύπτοντα διά τήν άβεβαιότητα του μέλλοντός του και τόν παραδίδομεν υπερέφρανον διά τās νίκας του και αλαιοδοξούντα διά τήν αύριον.

Πιστεύομεν ότι έξεπληρώσαμεν τó καθήκόν μας.

'Από τήν μελέτην της έκθέσεώς μας, κύριοι αντιπρόσωποι, είναι εύκολον και πρέπει να έξαχθούσιν πολλά συμπέρασματα, τά όποια θά μās χρησιμεύσουν διά τó μέλλον ως διδάγματα όφέλιμα.

'Εκείνο όμως τó συμπέρασμα, τó όποιον ύπερ πάν άλλο προέχει, και τó όποιον έπιθυμούμεν, πρό παντός, να τονίσωμεν, είναι τούτο.

"Όσον ή Διοίκησης ένήργησεν έχουσα μεθ' έαυτης τήν δμόθυμον γνώμην του κλάδου, άνευ ίσοουλαδικών διαταραχών και άντιδράσεων, έκεί τó πνεύμα της ένότητος έδυναμούργησε και τó άποτέλεσμα έπήλθεν ραγδαϊον και σύμφωνον προς τās άπόψεις μας. "Όπου δέ, άνειθέτως, ή ένότης μας διασαλεύθη και τó κύρος της Διοικήσεως έμειώθη, έκεί τó άποτέλεσμα ή έβράδυνε να επέλθῃ ή δέν επήλθεν άκόμη.

'Η Διοίκησης, προελθούσα έκ τού πνεύματος της ένότητος, τó όποιο ένκυρίρχησε κατά τήν Η' Γεν. Συνέλευσιν και άποδίδουσα έξαιρετικήν σημασίαν εις αυτό, ειργάσθη δι' όλων της των δυνάμεων, διά να ίδη έκπεκτανομένην και κυριαρχούσαν τήν ένότητα ταύτην, έκ της όποιας θά ήδύνατο ν' άρυσθῆ τó κύρος και τήν δύναμιν, διά ν' άνταποκριθῆ εις τās προσδοκίας, τās όποιας ό κλάδος διά των αντιπροσώπων του έστήριξεν επ' αυτης.

Τό πνεύμα τούτο της 'Ενότητος όφειλομεν να καλλιεργήσωμεν όλοι μας, κύριοι συνάδελφοι, αντί πάσης θυσίας.

Και όταν αι έσωτερικαι έριδες καταπαύσων, όταν ή Όργανωτική ιδέα εξαπλωθῆ από της προτευούσης μέχρη του μικροτέρου χωρίου, όταν τó άόρατον αλλά μάγον νήμα συνδέσθῃ τās ψυχάς όλων μας, όταν αι τάξεις μας πυκνωθούσιν και ή Όργάνωσις μας περιλάβῃ εις τούς στοργικούς κόλπους της όλους τούς συναδέλφους, τότε θά ίδωμεν να επικρατήσῃ πλήρως τó πρόγραμμά μας, τότε ό δημοδιδάσκαλος θά καταλάβῃ τήν έμπρέπουσαν εις αυτόν θέσιν μέσα εις τήν κοινωνικήν κλίμακα, τότε τó Λαϊκόν σχολείον θά άνυψωθῆ εις τήν έκτίμησιν της κοινής και έπσημον γνώμης και τότε ό ιστορικός τού μέλλοντος, άσολούμενος περί των διαφόρων παραγόντων, οι όποιοι συνέτεινονεις τήν δημιουργίαν ένός άνωτέρου και ύγειότερου κοινωνικού πολιτισμού εις τήν πατρίδα μας, θά διαθέσῃ τήν ώραιότεραν του σελίδα, διά ν' άναγράψῃ επ' αυτης μετ' ένθουσιασμού τó όνομα 'Διδασκαλική Όμοσπονδία'.